

ELŐSZÓ

1808 a felsőfokú erdészeti szakképzés kezdetének időpontja. Azóta erdészek, erdőmérnökök generációinak sora hagyta el az Alma Matert. A tudásanyag, amit az intézmény átadott hallgatóinak, folyamatosan változott, korszerűsödött. Egyvalamiben azonban nem volt változás: az oktatás mindig az európai tudományosság fősodrában maradt, annak legkorszerűbb ismereteit adta át. A történelmi viharok miatt, a sors szeszélye folytán erdőmérnökeink tudásukat sikerrel alkalmazták itthon, és Európa számos országában, sőt más kontinenseken is. Büszkeséggel tölt el bennünket, régi tanárok utódait, hogy mindenhol fényesen megállták helyüket.

Az Erdőmérnöki Kar mindig fontosnak tartotta folyamatos, szoros kapcsolatot ápolni a szakmával, mely kapcsolat kétségkívül a tiszteletdiplomák kiadásával éri el csúcspontját. Hiszem, hogy e folyamatból a Kar ugyanúgy profitál, mint a szakma. A szakma hozzájut a legújabb tudományos eredményekhez publikációk, továbbképzések, tanfolyamok révén. A Kar viszont merít, mert mérítenie kell korszerű oktatásának fenntartására mindazon tapasztalatokból, amelyek a gyakorlatban halmozódnak fel. A szakma bármikor visszanyúlhat gyökereihez, méríthet az évszázados hagyományokból, amelyeket majd' két évszázada híven ápol az erdőmérnökképzés oktatói és hallgatói gárdája. És éppen a közös gyökerekből eredeztethető szoros kapcsolat az, amely élteti képzésünket, megújulásra készíteti a Kar oktatóit, dolgozóit. Az összefogás, az összetartozás érzése szakmánk egészét jellemzi, kevés szakma művelői mondhatják el ezt magukról.

Büszkék vagyunk végzettjeinkre, megbecsüljük Őket és ezt szeretnénk kinyilvánítani. Ennek része a kapcsolattartás, ami aktív éveikben a szakmai munka kapcsán valósul meg, és része a tiszteletdiplomák kiadása idős kollégáinknak. Ez az aktus szervesen kapcsolódik hagyományainkhoz, és elismerése annak a hosszú szakmai életpályának, ami az Alma Mater elhagyásával kezdődött, és tart a mai napig. Tart, mert igényeljük idős pályatársaink szakmai és élettapasztalatát, részei Ők annak a megszakítatlan folyamatnak, amely a tudás átadását jelenti generációkon keresztül, közel két évszázada. Ezért is fontos példaként, példaképként állítanunk Őket az új erdőmérnök generációk elé. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm barátságukat, köszönöm, hogy jó hírért vitték intézményünknek, bárhova is sodorta Őket az élet. Köszönöm, hogy megtiszteltek bennünket rubin-, vas-, gyémánt- és aranyokleveleik átvételével!

Sopron, 2012. szeptember hava

Prof. dr. Náhlik András
az Erdőmérnöki Kar dékánja

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Dr. Kassay-F. László Pál (Vámosgyörk, 1919.) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1122 Budapest, Goldmark Károly út 8. I/2.

Oklevél száma: 140.

kelte: 1942. február 6.

Kiállította: M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1942-ben szerezte meg. Gyakorlati munkásságát 1942-ben a Nagybányai Magyar Királyi Erdőigazgatóságnál kezdte meg, mint kopárfásító mérnök, a szilágysági vadpatakok szabályozásával. Innen vonult be katonának. Három év katonai szolgálat – ebből kettő frontszolgálat - és rövid szovjet fogság után 1945-ben Nován lett erdőgondnok, egyben itt építette az első magyar falepárlót. Budapestre helyezték át az ERDŐKÉMIA Vállalat (később Erdei Termék) vezérigazgató-helyettesének. 1951-től az ERDŐKÖZPONT, majd az FM osztályvezetőjévé nevezték ki. Itt később az Építési Igazgatóság vezetőjeként dolgozott.

1954-ben koncepció per során börtönbe került, de rehabilitálták.

1955-től a Talajjavító Vállalathoz került főmérnöki beosztásba, ahonnan 1956-os tevékenysége miatt 1958-ban leváltották. 1960-ban gépészmérnöki oklevelet szerzett. Gépész tervezőként az ERDŐTERV-nél dolgozott, majd kinevezték a MEZŐGÉPTRÖSZT igazgatóhelyettes főmérnökének, ahol 28 nagyvállalat műszaki fejlesztését irányította.

A tröszt felbomlása miatt 1974 végén az Agrárgazdasági Kutatóintézethez került. Itteni tudományos munkája a kandidátusi fokozatot hozta számára az ismert C-eta módszer megteremtéséért.

1978-tól az AKI átalakítás miatt az MGÉSZV tudományos osztályvezetője lett. Itt a mező- és erdőgazdaság számítógépes rendszereit fejlesztette ki, de folytatta a mezőgépek és az energiarendszerek fejlesztését is. Az automata gyümölcsbetakarító robotgépek feltaláló úttörő fejlesztője, melyet 1992-1997-ben amerikai közreműködéssel épített meg, és több USA-beli előadáson ismertetett. Legújabb kutató-fejlesztő projektje a „Zöldpaprika termelő és betakarító robotgép” – amely a Corvinus Egyetemen fut, és újabb szabadalom.

Munkásságával szerezte meg az „MTA doktora”, a legmagasabb tudományos fokozatot. (3092)

1999-ig a növénytermesztés termelési függvényeit alkotta meg.

Publikációinak száma 217, amelyek között 15 szabadalom, 8 szerzői szoftver jogalkotás és 7 szakkönyv van.

Több katonai és polgári kitüntetést is kapott. 1992-ben arany-, 2002-ben gyémánt-, 2007-ben vasoklevél tiszteletdiplomát vett át.

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Dr. Firtás Oszkár (Szeged, 1923.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1039 Budapest, Királyok útja 132.

Oklevél száma: 321

kelte: 1947. június 28.

Kiállította: M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnökként a Szegedi Erdőigazgatóság Műszaki Osztályán kezdte meg szolgálatát. 1947-ben meghívást kapott az Esztergomi Erdész Szakiskolához. Részt vett 1948-ban a középfokú erdészképzés újraindításában Esztergomban, a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskola megszületésében. Megszakítás nélkül az erdészeti szakoktatásban dolgozott. Az esztergomi iskolát 1950-ben áthelyezték Sopronba, ahol Erdészeti Technikumként, majd 1973 óta Erdészeti Szakközépiskolaként működik. Ötven éven át tanított tanárként, majd vezetőtanárként, több mint hétezer tanítványa volt. Az iskola keretében elindította, majd vezetője volt 1978-tól több mint 10 éven át a vadgazdálkodási technikusképzésnek.

Folyamatosan képezte magát, 1961-ben felsőfokú gombaszakértői oklevelet szerzett Budapesten, majd 1969-ben elsőként az országban erdőmérnök-tanári oklevelet, 1978-ban Tájérendező és Környezetvédő szakmérnöki oklevelet kapott.

Több erdészeti szakkönyvet írt, az 1971-ben írt erdőhasználati tankönyve mindmáig az egyetlen didaktikai alapon megírt erdészeti szakközépiskolai tankönyv, amelyért nívódíjban részesült. Mintegy 110 szakmai tanulmánya, cikke, dolgozata jelent meg a szakmai folyóiratokban, lapokban. Tanári kézikönyvet és példatárat, 2000-ben az erdőmérnök-tanárjelöltek számára az Általános szakmai módszertan egyetemi tankönyvet, majd 2001-ben az Erdészeti szakmai módszertan egyetemi tankönyvet írta meg. Szakemberként, nemcsak mint nemzedékek kimagasló oktatója, de mint szakíró is országos elismerést szerzett.

Az erdőmérnök-tanárjelöltek számára 1971 óta adta elő az erdészeti szakmai módszertant, 1992-ig a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézetében. 1993 óta a Nyugat-magyarországi Egyetem Tanárképző Intézetében. A 2011/2012-es tanévben is tanított a Batthyány Vakok Intézetében biológiát és természetvédelmet.

Évtizedeken keresztül a tanárjelöltek tanítási gyakorlatainak vezetőtanáraként is működött. A tanárképzés keretében 250 mérnök-tanár képzésében vett részt

1954-ben elindította a Soproni-hegységben az erdészeti hidrológiai megfigyeléseket. Negyedszázados eredményeit a Tájérendező és Környezetvédő szakmérnöki diplomamunkájában összegezte 1978-ban.

Társadalmi tevékenysége is kiemelkedő. Megalapítója volt a Soproni Erdész és Faiparos Diákok Baráti Körének, amelynek 2002 óta örökös tiszteletbeli tanárelnöke. Több mint 60 éve tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, amelyben betöltött több vezető funkciója közül kiemelkedő, hogy 26 éven át, 1966-1992. között volt az Erdő c. folyóirat szerkesztőbizottságának tagja.

Munkásságát több Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, Apáczai Csere János díjjal, Carolus Clusius Emlékéremmel, Kaán Károly Emlékéremmel, Bedő Albert Díjjal ismerték el. Munkája elismeréseként a Nyugat-Magyarországi Egyetem Egyetemi Tanácsa 2004-ben számára a címzetes egyetemi docensi címet adományozta. 1997-ben arany-, 2007-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Páll Endre (Sopron, 1923.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Béla király u. 90.

Oklevél száma: 306.

kelte: 1947. április 25.

Kiállította: M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. 1947-ben az állami erdészet Lenti Erdőgondnokságánál kezdett dolgozni, mint segédmérnök, majd az erdőgazdaságok megalakulásával ugyanott erdőművelőként tevékenykedett. Itt az erdeifenyő természetes felújításával és a szálfás fakitermelésben végzett eredményes kísérleteket.

1952-ben a Keszthelyi Állami Erdőgazdaság főmérnökévé nevezték ki. 1956 végén, forradalmi tevékenysége miatt leváltották, és alacsonyabb munkakörbe, a Zamárdi Erdőgazdasághoz helyezték át. Kiemelkedő szakmai munkássága nyomán 1960-tól erdőművelési csoportvezetőnek, majd osztályvezetőnek nevezték ki. 1971-ben az erdőgazdaságot megszüntették, és Kaposvárra helyezték át, ahol 1983-ig dolgozott, majd innen, mint vadászati felügyelő vonult nyugállományba.

Szakmai írásai jelentek meg az erdőtípológia, az erdészet és vadászat témakörében. 1966-ban jelent meg első vadászati témájú könyve, amelyet további hét követett. A legsikeresebb, a „Vaddisznó és vadászata” című három, két további szépirodalmi jellegű kötet két kiadást ért el. Több cikke és tanulmánya jelent meg az erdőgazdálkodás és a vadászat ellentétének megszüntetése érdekében.

A megyei és országos vadászati szervezetekben is aktívan tevékenykedett, mindig a szakmai érdekeket szolgálva. Nyugállományba vonulása óta is folytatja ezt a munkát.

Szakmai tevékenységét több kitüntetéssel ismerték el. A Természetvédelmi Alapítvány oklevelét és emléklakettjét, 2000-ben a Nemzeti Vadászrendet, 2011-ben a Vadászkamara Aranyérmét is megkapta. 1997-ben arany-, 2007-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Pandula Zoltán (Tibolddaróc, 1922.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1125 Budapest, Szamóca u. 2/b. II/8.

Oklevél száma: 320.

kelte: 1947. június 28.

Kiállította: M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát a MÁLLERD Egri Erdőgazdaságánál, a Műszaki Osztályon kezdte meg, majd annak jogutódjánál beosztott mérnök, később csoportvezető volt, 1952-ig. 1953-ban az Erdőgazdaság Építő Vállalatnál mint körzeti előadó dolgozott Egerben, majd Budapestre helyezték át, az ERFATERV-hez beosztott mérnöknek, ahol 1956-tól 1964-ig magasépítési osztályvezetőként tevékenykedett, majd a kalkulációs és szervezési osztályt vezette. Ez utóbbinak főosztályvezetője lett, és ott dolgozott 1982-ig, amikor is nyugállományba vonult. 1991 végéig továbbra is az ERFATERV-nél dolgozott.

Jelentősebb szakmai munkái Egerben: feltáró utak tervezése és kivitelezése a Mátrában, a Bükkben pedig a Szilvásvárad-Jávorkút műszaki ellenőre volt. Ezen kívül erdészeti lakások, üdülőtelepek, gépállomások, fagyártmány üzemek épületeinek és különböző nagyobb feltáró utaknak a tervezését végezte. Több fűrésztelep tervezésében és faipari üzemek építésénél a költségvetés elkészítésében is részt vett.

Több szakcikke jelent meg az Erdő című folyóiratban. Szakszervezeti vonalon és az Országos Erdészeti Egyesületben is aktív munkát végzett. Jelenleg a Szeniorok Tanácsának tagja.

Munkásságát három ízben az Erdészet Kiváló Dolgozója és egy alkalommal minisztériumi Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerték el. Szakszervezeti munkásságáért két alkalommal elismerő oklevelet kapott. 1997-ben arany-, 2007-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Dr. Szász Tibor (Gergelyi, 1923.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1157 Budapest, Zsókaú u. 62. III/12.

Oklevél száma: 309.

kelte: 1947. június 28.

Kiállította: M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkáját a MÁLLERD-nél kezdte, majd innen Sopronba helyezték, az Erdészeti Kutató Intézet újjászervezésében kapott feladatot. 1949-ben kísérletügyi adjunktusként a Budakeszi Kísérleti Telep munkafiziológiai laboratóriumának vezetésével és az erdészeti munkatudományi osztály létesítésével bízták meg. Ez év végén az Országos Meteorológiai Intézetben Felsőfokú Agrometeorológus képesítést szerzett. Később a telep felügyelője lett. 1970-ben megbízást kapott a fahasználati, majd 1973-ban még a közgazdasági osztály vezetésére is. 1975-ben az ERTI gazdaságtani és munkatani főosztályának vezetőjévé nevezték ki.

1962-ben „summa cum laude” egyetemi doktori cselekményt hajtott végre. 1970-ben németből állami nyelvvizsgát tett. 1983-ban nyugállományba vonult.

Tudományos tevékenysége a fahasználat szinte valamennyi részterületét felölelte. Eredményeket ért el a fakitermelő szerszámok szerkesztésében és sorozatgyártásának kidolgozásában. Az erdészeti gyakorlat még ma is eredményesen alkalmazza ezeket. Nagy szerepe volt a fakitermelés alkalmi munkából szakmunkává való kifejlesztésében. A fadöntéskor fellépő minőségromlást előidéző tényezők okainak kutatásában nemzetközi szinten is jelentős eredményeket ért el. Kezdeményezője volt a komplex fakitermelési munkarendszerek hazai bevezetésének. Kidolgozta a fahasználati munkahelyek, munkaszervezetek és technológiák típusrendszerét, megszervezte és irányította az erdészeti munkák műszaki normázását. A teljesítménykövetelmények meghatározásakor a nehéz és igen-nehéző fizikai munkákban egyik fő korlátozó tényezőként szerepeltette az egészségkárosodás nélkül naponta leadható energiát. Ennek érdekében mérte a különböző munkaműveletek kalória-igényét. Számos közgazdasági kérdésben is elemző-kutató munkát végzett.

Az erdőgazdasági dolgozók munkavédelmi, munkaegészségügyi és szociális helyzetének javítására is kutatómunkát folytatott. Éveken keresztül végezte az erdészeti és faipari gépek munkavédelmi minősítését. Főhatósági megbízásra elkészítette az Erdészeti Balesetelhárító és Egészségvédő Óvórendszabályt, majd a munkák gépesítésekor az Erdészeti Biztonsági Szabályzatot. Az ERTI-ben, a főosztály keretében – Főhatósági utasításra – a motorfűrészkezelők vibrációs ártalmának és a kullancs terjesztette járványos agyhártya- és agyvelőgyulladás megelőzésére orvos-irányította Erdészeti Üzemegészségügyi Csoportot szervezett. Javaslatára bevezették az erdészetben a védőoltást és a motorfűrészkezelők évenkénti orvosi ellenőrzését. Jelentős munkát végzett a korszerű fahasználati szakkifejezések megalkotásában. Létrehívta és másfél évtizeden át szervezte a fakitermelő szakmunkások országos versenyét, melyet 1971-ben nemzetközi szintre fejlesztett. Tevélegesen részt vállalt az

erdőgazdasági szabványok kidolgozásában, a szakmai továbbképzésben, a szakmérnök oktatásban.

Éveken át elnöke volt az Erdészeti ágazati Szakértőbizottságnak. Hazai és nemzetközi tudományos szimpóziumokon előadások tartásával vett részt. Nemzetközi kutatási információcserét épített ki.

Számos szakmai tudományos és társadalmi szervezetnek, munkabizottságnak volt tagja és elnöke. Igen gazdag szakirodalmi tevékenységet folytatott. Önállóan 153 magyar, 4 idegen nyelvű tanulmányt, 9 könyvet, 3 tananyagot írt. Társszerzőként közreműködött 20 könyv, 8 tananyag és 14 tanulmány megírásában.

Az OEE elnökségének felkérésére megszervezte a Szeniorok Tanácsát, amelynek 16 éven át választott elnöke volt. Jelenleg tiszteletbeli elnök. Az OEE elnöksége létrehívta – javaslatára – az Erdészcsillag Alapítványt. Az Alapítvány kuratóriumában és a MTESZ Szociális Bizottságában jelenleg is tagként tevékenykedik.

Az OEE munkásságát Kaán Károly Emlékéremmel és Tiszteletbeli Taggá nyilvánítással ismerte el. 1997-ben arany-, 2007-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Szy Ferenc Dénes (Lackenbach, 1923.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1195 Sloan Terrace, Victoria B.C., V8Y3C4 Canada

Oklevél száma: 317.

kelte: 1947. június 28.

Kiállította: M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát a Miskolci Erdőgazdaság Erdőrendezési részlegén kezdte meg, ahol 1953-ig dolgozott. 1953-ban az Erdőmérnöki Főiskola Növényteni Tanszékére került tanársegédi beosztásba. Itt növényteni gyakorlatokat vezetett, és bekapcsolódott az MTA növényföldrajzi munkájába, amely során a Bükk hegység erdőtípusainak feltérképezésével foglalkozott. Kutatta az egyes erdőtípusok fatömeg és egyéb összefüggéseit.

1956-ban egyetemi adjunktusként Kanadába, British Columbiába távozott, ahol a Vancouverben székelő egyetemnek a soproni fakultásán oktatott 1960-ig. 1960-ban a British Columbia Forest Service, Victoria alkalmazásában került, ahol erdészeti alapadatok kiegészítésével és összegyűjtésével foglalkozott több, mint 20 éven keresztül. Később az Erdészeti Minisztériumban az egyes erdőtípusok fafajtáinak növekedési és fatömeg jellemzőinek kutatásán dolgozott.

1988-ban nyugállományba vonult. Ezután sem szakadt el az erdőtől, az őserdőket járva vadászszenvédélyének hódol.

1997-ben arany-, 2007-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Tóth Kálmán (Budapest, 1922.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Gombóc Zoltán u. 4. I/3.

Oklevél száma: 316.

kelte: 1947. június 28.

Kiállította: M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát - mint segéderdőmérnök - a Lenti Állami Erdőgazdálkodásnál kezdte meg, majd Uzsapusztán az Erdei Szakmunkásképző Iskolát vezette. 1949-ben Sümegen erdőgazdálkodó, majd 1950-ben ismét Lentibe került, ahol mint műszaki előadó vállalt munkát. A megalakult Erdőgazdasági Építő Vállalatnál építésvezetőként útépítéseket, magas- és mélyépítéseket végzett Lentiben, Parádon és Szilvásváradon. A vállalat megszűnésével 1954-ben átkerült a Borsodi Mélyépítő Vállalathoz. Itt 1954-től 1959-ig mint főépítésvezető közvetlenül irányította Ózd, Kazincbarcika és Diósgyőr mindenfajta ipari létesítményeinek csatorna, derítő, kábelakna, gépalapozások, így többek között a diósgyőri nagykohó mélyépítő munkáit. 1960-ban átkerült az Aszfaltútépítő Vállalathoz, ahol külföldi kiküldetésben Irakban a Bagdad-Kut-i útépítésen mint szakaszmérnök dolgozott. Két év alatt 128 km-es utat épített, amiért kormánykitüntést kapott. Hazatérve az UVATERV-nél brigádvezetőként utat és vasutat tervezett.

1965-ben Indiába küldték ki, ahol egy érintetlen dzsungelben egy hegy tetejéről vasércet kellett a völgybe leszállítani. Ennek során 12 óriás szállítószalagot épített ejtőtornyokkal, törökkel, tárolókkal és ércdúsító helyekkel. Itt bemérési és betonozási munkák kivitelezési és ellenőrzési tevékenységét végezte.

1967-ben hazatért, de még abban az évben Nigériába ment, ahol mint állami mérnök, később mint főmérnök dolgozott. Itt egy Dunántúl nagyságú területen Maiduguri és Kano térségében utakat, közműveket, mélyfúrású kutak építésének szervezését, valamint vállalatok műszaki és költségellenőrzését, a meglévő létesítmények zökkenőmentes üzemeltetését látta el. Hét év alatt az állami főmérnöknek műszaki tanácsadója is volt sok kérdésben.

1974-ben ismét az UVATERV-nél dolgozott műszaki-gazdasági tanácsadóként, elsősorban a Tripoli-Sfax vasúttervezés koordinálásán. Ennek során mintegy tíz alkalommal volt Líbiában 1-4 hónapos időtartammal, a tárgyalások és a geodéziai kitérők ügyében. Közben Jordániában az Amman - Jordán-völgy közötti út lehetséges nyomvonalára kérték szakértői véleményét.

1982-ben nyugállományba vonult.

1997-ben arany-, 2007-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

GYÉMÁNTKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Bárdfalvy Ferenc (Gagyvendégi, 1926.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Petőfi Sándor utca 15/A.

Oklevél száma: 1.

kelte: 1952. december 31.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

1953. január 1-én lépett munkába a Tolna Megyei Erdőgazdasági Egyesülés Tamási Erdőgazdaságának Hőgyészi Üzemegységénél, majd az üzemegységek összevonása után a Hőgyészi Erdészethél kezdett dolgozni 1953. április 1-én, mint erdészetvezető. Első feladata egy 20 hektáros, erdősítésre átadott mezőgazdasági terület felmérése és erdősítési tervének elkészítése volt.

Mintegy két év után az Erdőgazdaság Pári Erdészetéhez került műszaki vezetőnek. Az itt eltöltött egy év után a Tamási Erdőgazdaság központjában lett műszaki előadó, ahol a magas- és mélyépítés tartozott feladatai közé.

1957. április 1-én Bajára, a Gemenci Erdőgazdasághoz került erdőfelügyelőnek. Ebben a munkakörben tevékenykedett az erdőrendezőségek, erdőfelügyelőségek 1968. év eleji megszervezéséig. 1968. január 15-én kinevezték a Pécsi Erdőrendezőség Bajai Erdőfelügyelőségének vezetőjévé.

1975. július 1-én átszervezés következtében a Bajai Erdőfelügyelőség a Budapesti Erdőrendezőséghez került. Újabb átszervezések következtében az erdőrendezőségekből erdőfelügyelőségek, az erdőfelügyelőségekből pedig erdőfelügyelőségi osztályok lettek. Az átszervezések után a Budapesti Erdőfelügyelőség Bajai Osztályának vezetője lett. Mint osztályvezető ment nyugdíjba 1990. december 31-én.

Szakmai munkája elismeréseként két alkalommal kapta meg az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetést. 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Buzási László (Pécs, 1928.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9611 Castle Point Drive 921, Sarasota, FL 34238, USA

Oklevél száma: 171.

kelte: 1952. szeptember 27.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

1952-ben kezdett dolgozni a Veszprémi Erdőmérnöki Hivatalnál, majd a Pécsi Erdőmérnöki Hivatalban. 1954-től a Budapesti Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Osztályán dolgozott. 1956-ban a Budapesti erdészeti Kutató Intézet aspiránsa. Kutatási témája az erdészeti utak talajmechanikai javítása és a fatermelés kihasználásának gépesítése. Tanulmányait nem fejezte be, 1956 novemberében külföldre távozott.

1957-től műszaki rajzoló a Dewey & Almy Chemical Co., Cambridge, Mass. USA vállalatnál. Gépek részleteinek rajzolásával foglalkozott. 1959-től egyetemi tanulmányokat folytatott a Harvard University, Cambridge, Mass. USA egyetemen. 1960-ban kapott Master of Science oklevelet. Szűkebb szakterülete a talajmechanika.

1960-tól állt munkába a Tippetts-Abbott-McCarthy-Tratton (TAMT), New York, N.Y. USA Mérnöki Tervező Irodában. Általános mérnöki munkát folytatott főleg gát, alagút és vízierőművek tervezésével foglalkozott, főmérnöki és munkavezetői beosztásban. 1979-től a Harza Engineering Co. Chicago, USA-nál dolgozott. Vízierőművek, gátak és alagutak tervezésével foglalkozott. Főmérnök, hivatalvezető és a vállalat résztulajdonosa. 1986-tól talajmechanikai osztályvezető a Frederic R. Harris, Inc., New York, N.Y. USA vállalatnál, ahol rakpartok, mólók és katonai épületek tervezésével foglalkozott.

1995-ben nyugdíjba vonult, de továbbra is tanácsadója a Frederic R. Harris, Inc. vállalatnak.

2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Chrenóczy-Nagy László (Kápuvár, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2013 Pomáz, Orlovác útca 25.

Oklevél száma: 174.

kelte: 1952. szeptember 27.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

1952-ben a Baranya Megyei Erdőgazdasági Egyesülés Műszaki Osztályán kezdett dolgozni, mint beosztott mérnök. Ezt követően két év katonai szolgálat következett. 1956-ban az Erdőgazdasági Építőipari Vállalat Bükkszentkereszti Építésvezetőségén, majd a Kaposvári Építésvezetőségén dolgozott építésvezető-helyettesi munkakörben. A bükkszentkereszti, csipkés-kúti és karádi erdészeti utak építését irányította. 1956-59. között a 3. sz. Mélyépítő

Vállalatnál volt építésvezető. Fontosabb munkái: Pécs nyugati városrész (volt reptér) beépítéséhez szükséges iparvágány kiépítése, továbbá a Kővágószőlős-Hetvehely közötti, a Mecsek hegységen átvezető nehéz terepen épülő állami közút, és a Hetvehely nyárasvölgyi erdőgazdasági út kiépítése. 1959-től főépítésvezető volt, három építésvezetőséget irányított. Irányította a Pécs város épülő lakótelepeinek mélyépítési munkáit, az uránérc bányászat bányászati és az uránérc dúsítás létesítményeinek kivitelezését és a Mohácsi Farostlemezgyár építését. 1961-től átszervezés következtében a Baranya megyei Állami Építőipari Vállalat főépítésvezetőjeként a Baranya megyei munkák mellett szervezte és irányította Szentgotthárd, Körmend, Szombathely, Sopron, Mosonmagyaróvár, Nagycenk speciális mélyépítési munkáinak kivitelezését is. Közben műszaki tervezési tevékenységet folytatott. A Baranya Megyei Tanács megbízásából elkészítette Lánycsók és Ibafa községek bekötőútjainak kiviteli tervdokumentációját. 1966-tól kezdődően az építésügyi miniszter döntése alapján, a Tolna megye vezetésének kérésére megalapított, szekszárdi székhelyű Tolna Megyei Állami Építőipari Vállalathoz került. Felelős műszaki vezető, főmérnök, később műszaki igazgató-helyettes munkakörben dolgozott. Feladata volt a vegyes profilú megyei építőipari vállalat működéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételeinek megteremtése, ezen belül a vállalatfejlesztési, szervezeti, műszaki szabályozási, vezetési és ellenőrzési rendszerek kidolgozása és hatékony működtetése. A több mint 3000 főt foglalkoztató vállalat eredményesen, gazdaságosan működött. Az alapítástól a privatizálásig annak minden sikerét és kudarcát magáénak valló felsőszintű vezető 24 évig, nyugdíjazásig.

Közben 1978-ban kinevezték a Bajai Vízgazdálkodási Főiskola Építéstani Tanszékére főiskolai tanárnak. Itt 1986-ig óraadó tanárként heti három órában Alapozást, Építésszervezést és Építés-gazdaságtant oktatott.

1990-től 1993-ig nyugdíjasként egyéni vállalkozásban gazdasági társaságok szervezésével, azok szervezeti és működési szabályzatainak kidolgozásával foglalkozott, valamint közreműködött műszaki fejlesztési tervek kidolgozásában is.

1998-tól 2006-ig vízi közmű társulat intéző bizottsági tagjaként közműfejlesztési programok kidolgozásában, megvalósításában tevékenykedett.

Több tudományos cikk szerzője, publikált az Építéstechnika című szaklapban. Több konferencián vett részt. Társadalmi tevékenység keretében Szekszárd város városfejlesztési terveinek elkészítésében vett részt.

Szakmai munkásságát a Munka Érdemrend kétszeri odaítélésével, a Magyar Köztársaság Csillagrendjével, több Kiváló Munkáért kitüntetéssel és a Könnyűipar Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el. 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Csepregi János (Sümeg, 1927.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8372 Cserszegtomaj, Szabó István utca 3.

Oklevél száma: 152.

kelte: 1952. augusztus 26.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

1952-ben a Nyirádi Erdészet üzemvezető-helyettese. 1953-ban az ÁGEM és FM Oktatási Főosztályán előadó. 1953-tól Zalaszánton volt erdőszetvezető, 1955-től a Keszthelyi Erdőgazdaságnál előadó, osztályvezető, igazgatóhelyettes, majd főmérnök. 1967-ben kinevezték a Keszthelyi Erdőgazdaság igazgatójának. 1970-től a Balaton-felvidéki EFAG igazgatója. 1978-tól 1988-ig igazgatóhelyettes a BEFAG-nál.

Szakmai és közéleti tevékenységéért számos kitüntetést kapott: Erdészeti Kiváló Dolgozó (1972.), Faipari Kiváló Dolgozó (1974.), Nyisztor György Emlékérem (1984.), Keszthely Városért Emlékérem (1974.), Veszprém Megyéért Emlékérem (1974.), 1987-ben a Munka Érdemrend arany fokozat. 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Csima István (1928.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 302. 2245 James White Blvd., Sidney B.C., Canada V8L125

Oklevél száma: 98.

kelte: 1952. február 29.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

1952-1954. között a Trust út- és vasútépítési vállalatnál dolgozott mint építésvezető mérnök. 1954-től az Állami Térképészeti Intézet (ÁTI) Légifelvételi Csoportjánál dolgozott, ahol az észak-magyarországi határvonal bemérését készítették el.

1956 októberében elhagyta Magyarországot, Montrealban (Kanada – Quebec) telepedett le. A következő év májusáig főként nyelvtanulással (francia és angol) és munkahelykereséssel foglalkozott. 1957-1959. között különböző észak-kanadai építkezéseken dolgozott földmérő mérnökként. Vízierőmű építkezéseken (Hart-Jaune-Lake Janine Erőmű) és földalatti vízierőmű építéseinél (Bersimes River) mint minőségellenőr tevékenykedett. A Labrador City Wabush Lake építkezésen építésvezető mérnökként felügyelte a szivattyúház építését és az elfolyó csatornák kivitelezését. Cranberry Portage 80 kilométeres ipari vasútvonalának kitérésén és az építkezés ellenőrzésén dolgozott, a Can, Nat. Railway mérnöki csoportjánál. 1959-től Rosemere (Quebec) városában mérnökként tevékenykedett, a kertváros vízellátási hálózatának és az ahhoz kapcsolódó épületeknek a tervezésében vett részt. 1964-ben kapott hivatalos jogot, hogy mint „professional engineer” dolgozzon, miután sikeresen vizsgázott szilárdságtan, általános mérnöki etika és mérnöki jog tárgyakból. Ezután mérnöki tervező

irodákánál dolgozott. Kaiser Engineering Co. Montreal, Qu.-nél ipari vasútvonalak, ipari telepek, bányatelepek tervezése volt a feladata. Később a Geo Demers Ing. Conseil, Montreal Qu.-nél tervezett vasbeton völgyzáró gátakat, víztartályokat, árapasztó túlfolyókat. A Montreali Olimpiai Csarnok pályája alá készülő, 1500 gépkocsi befogadásra alkalmas földalatti garázs tervezésében vett részt. 1980-tól Moneco Consultin Engineering, Montreal, Qu. csoportvezető tervező mérnök, ahol Nosk Hydro magnézium üzemtelep mérnöki létesítményeinek tervezésével foglalkozott. A Madagaszkár vízierőmű-telep tervezése, a Vohatira folyó alatti vezetékek tervezése és kivitelezése jelentett számára szakmai kihívást. Ebben az időszakban több erőműre készített tanulmánytervet. 1991-től Acres International Mérnöki Vállalatnál tevékenykedett: részt vett a Niagara Falls (Ontario) földalatti erőművének tervezésében, a Niagara vízierőmű bővítésének munkáiban.

1993-ban vonult nyugdíjba.

2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Daróczy Ambrus (Hajdunánás, 1925.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6783 Ásotthalom, Kiss Ferenc körút 80.

Oklevél száma: 180.

kelte: 1952. szeptember 27.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Az oklevél megszerzése után a Szegedi Erdészeti Technikum illetve az Ásotthalmi Erdészeti Szakiskola mérnök tanára volt, mintegy 14 évig. Műszaki szaktantárgyakat – Erdőhasználat, Erdőbecslés, Erdőépítést oktató, és vezette a gyakorlatokat. Mellékállásúként nevelőtanári feladatokat is ellátott. 1966-ban kinevezték a Szöcsénypusztai Szakmunkásképző Iskola igazgatójának. 1969-ben az Ásotthalmi Erdészeti erdőszervező volt, majd három év után visszament az Ásotthalmi Erdészeti Szakiskolához. 1974-ben mérnök tanári másoddiplomát szerzett. 1972-től a szakiskola kollégiumi vezetője, de ezzel egyidőben is oktató szakmai tárgyakat. Fő feladata az iskolai oktatás segítése a megfelelő kollégiumi háttér megteremtése által. 1985 júniusában ment nyugdíjba. Nyugdíjazását követően a szakiskolánál tevékenykedett nevelőtanárként, még tíz éven keresztül.

A közel negyven éves szolgálat alatt több mint 1500 erdőszervezőt, szakmunkást tanított, nevelt. Közben a szakmai fejlődéssel lépést tartva több tanfolyamon, továbbképzésen is részt vett. Végzett emeltszintű erdőszervezői tanfolyamot, környezetvédelmi, fegyverkezelési és tárolási, valamint pedagógiai-nevelési tanfolyamot is.

Szakmai munkásságát több kitüntetéssel is elismerték: Elismerés Az Ifjúság Eredményes Neveléséért (1958., 1960.), Erdészeti Kiváló Dolgozója (1975.), Honvédelmi Miniszteri

Jutalom és Dicséret (1980.), Honvédelmi Érdemérem (1980., 1985.), Pedagógia Szolgálati Érdemérem (1985.). 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Haják Gyula (Budapest, 1924.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1114 Budapest, Magyar István utca 8. III/3.

Oklevél száma: 99.

kelte: 1952. február 29.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Az erdőmérnöki oklevél megszerzését követően első munkahelye a Vértesi Erdőgazdaság Pusztavámi Üzemegysége volt, ahol üzemegységvezető-helyettes beosztásban dolgozott. 1952 nyarán áthelyezték Székesfehérvárra, a Fejér Megyei Erdőgazdasági Egyesüléshez műszaki csoportvezető munkakörbe. Átszervezés következtében 1953. január 1-től az akkor alakult Erdészeti Építő Vállalat székesfehérvári építésvezetője lett, majd 1954. február 1-én átirányították a vállalat budapesti központjába, termelésirányítói munkakörbe. 1954. november 1-től áthelyezték az akkor létrehozott Országos Erdészeti Főigazgatóság (OEF) Műszaki Főosztály Építési Csoportjához, ahol főmérnöki beosztásban irányította és ellenőrizte a dunántúli állami erdőgazdaságok magas- és mélyépítési beruházásait. 1966-tól a szállítási csoport vezetője. Az OEF 1967. áprilisi megszűnését követően a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumnál dolgozott főmérnökként, különböző műszaki fejlesztési és irányítási munkakörökben (erdőfeltárás, erdészeti szállítás, erdei vasutak). 1979-ben kinevezték a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatal Műszaki Osztályának vezetőjévé. Ebben a beosztásban az erdészeti gépestéssel bővült műszaki fejlesztési munkák mellett feladata volt az Állami Erdőrendezési Szolgálat felügyelete is.

1985. január 1-én nyugdíjba vonult, de 2005. december 31-ig folyamatosan dolgozott az FVM Erdészeti Hivatalában, ahol angol és francia nyelvű szakmai anyagok, levelek és EU-jogszabályok fordításával foglalkozott.

Szakirodalmi munkásságában kiemelkedő az „Erdészet és fagazdaság” című lapban bemutatott erdészház títusterve. Az „Erdő” című szaklapban is több cikke és tanulmánya jelent meg.

Francia és angol nyelvtudásának köszönhetően 1970. és 1984. között képviselte hazánkat a FAO/ECE/ILO Erdészeti Vegyes Bizottság munkájában. Ennek keretében egyik szervezője és a szimpózium elnöke volt az 1972 nyarán az erdészeti utak építése és fenntartása tárgyában Magyarországon tartott nemzetközi szimpóziumnak. Tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, 1955-től kezdődően részt vett az Erdőfeltárási Szakosztály és az Erdészeti Vasutak Szakosztály munkájában, melynek több cikluson keresztül a titkári teendőit látta el.

Három ízben Kiváló Dolgozó kitüntetést, 1968-ban a Munka Érdemrend bronz fokozata elismerést kapott. 1975-ben elsők között kapta meg a minisztériumi tanácsos címet. 1987-ben Bedő Albert-émlékérem adományozásával ismerték el szakmai munkásságát. 2005-ben megkapta a Pro Silva Hungariae díjat. 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Dr. Járási Lőrinc (Sátoraljaújhely, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3525 Miskolc, Tizeshonvéd utca 18. IV/5.

Oklevél száma: 163.

kelte: 1952. augusztus 26.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

A korabeli rendelkezéseknek megfelelően a két év kötelező szakmai gyakorlatra szülővárosában, a Sátoraljaújhelyi Állami Erdőgazdaságnál kellett jelentkeznie 1952 szeptemberében. A gyakorlat nem tartott sokáig, 1953 nyarán már erdészvezető, két év múlva erdőhasználati vezető, 1962-től műszaki csoportvezető volt. Nagyszerű munkatársai segítségével a fakitermelés és faanyagmozgatás gépesítésében, feltáró utak, erdészlakások, fagyártmányüzemek építésében, korszerűsítésében ért el jelentős eredményeket. A vertikális integráció keretében 1970-ben alakult Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál osztályvezetőként a faipar és a fahasznosítás távlati fejlesztésével foglalkozott. 1975-ben a MÉM Miskolci Állami Erdőrendezőséghez helyezték erdőfelügyelőség-vezetőnek. Az 1979-es átszervezéskor a Miskolci Erdőfelügyelőség igazgatóhelyettese, 1985-től igazgatója volt. Ezekben a munkakörökben a hatósággá szervezett erdőfelügyeleti munka kialakításában és fejlesztésében vett részt.

1990-ben ment nyugdíjba.

Hosszabb ideje foglalkozott a régió erdészettörténetével. A Zempléni-hegységi erdők hasznosítása a XVII. századtól napjainkig című disszertációja alapján 1978-ban az Erdészeti és Faipari Egyetemen műszaki doktorrá avatták (160/1978.).

Az Országos Erdészeti Egyesület pályázatain négy díjat nyert. Az Egyesület helyi csoportjaiban, szakosztályaiban számtalan előadást tartott. Különböző cikkek, tanulmányok és az ÉSZAKERDŐ Rt. által kiadott Erdőgazdálkodás Bánkúttól Nagymilicig c. monográfia foglalja össze kutatási eredményeit.

A 38 év szolgálat alatt több Vállalati Kiváló Dolgozó és miniszteri Kiváló Munkáért kitüntetést, 1988-ban Bedő Albert-émlékérmét, nyugdíjazásakor a Magyar Köztársaság Csillagrendje kitüntetést kapott. 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Az aranyoklevél átvétele óta a Háromhuta és a Füzéri erdők című önálló kötetekben, a Zempléni Tájvédelmi Körzet és Kisgyőr, Vilyvitány községek monográfiáiban ismertette az erdőgazdálkodás történetét.

Dr. Marshall Gyula (Julius) (Budapest, 1928.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: Zellerbach 7. A-2663 Rohr i. G., Austria

Oklevél száma: 165.

kelte: 1952. augusztus 27.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Amikor 1952. augusztus 27-én az Erdőmérnöki Kar oklevelét átvette, beteljesült tíz éves kora óta vágyott hivatása.

1952. szeptember 12-én kezdte meg szolgálatát, először mint erdőművelési előadó a Kecskeméti Erdőgazdaságnál, majd az átszervezés után mint vezető-helyettes a Kecskeméti Erdészethél. Az alföldi szolgálat maradandó emléke a kb. 100 hektáros, volt Uray-Csák birtok erdősítési tervéhez szükséges termőhely-térképezés, amit a Magyar-féle fitocönológiai típusok alapján végzett el. 1954. március 15-én áthelyezték a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság Röjtökmuzsaji Erdészetéhez, mint vezető-helyettest. Itt tovább folytatta termőhelyi kutatásait, és kb. 1.000 ha területről termőhelyi térképet készített.

1956. november 4-én elhagyta az országot, és már november 6-án megkezdte szolgálatát az Eszterházy Erdőigazgatóság Erdőrendezési Osztályán. Két évig dolgozott a Lajta-hegységi Erdőgondnokságon, amely munka keretében magánszorgalomból a 6.100 ha-os területről termőhelyi térképet készített. A termőhely-típusok és az ezeken nőtt lombdők fatermési osztályait összehasonlítva már akkor szoros kapcsolatot tudott kimutatni. Az egyéves Burgenland-tartományi útépítési munka után - 1960. augusztus 15-én - felvették a Steiermarki Állami Erdőrendezőséghez. Itt főként a szűrőpróbás állományfelvételekkel s azok számítógépi kiértékelésével foglalkozott. Az eddigi csak növénytársulási leíráshoz felvette a relief, a talajtípus, a vízháztartás és a klímaöv adatait. Szabadságai alatt kibővítette az ezirányú kutatást, a Dunától északra eső ös-hegységi Wald- és Mühlviertelben végrehajtott szűrőpróbás adatokkal. Mivel az egyes próbaterületek felvételénél, azok termőhely- és vegetációtípusai is felvételre kerültek, a termőhely s a fatermési osztály korrelációját most már az objektív computer-táblázatokkal is tudta bizonyítani. 1967. április 1-én kezdte meg adjunktusi szolgálatát az Universität für Bodenkultur Famerési és Növedéktani Intézetében Dr. Bitterlich professzor mellett. Az eddigi felvételek disszertációhoz való feldolgozása mellett tovább folytatta a szűrőpróbás erdőrendezési felvételeket Wald- és Mühlviertelben. 1970-ben benyújtotta disszertációját a Koralpeni tájkerület erdőnövedéktani és erdőművelési kiértékeléséről a luc regionális termőhelyi fatermési tábláival címmel. Ebben az évben avatták doktorrá. Felvételt nyert a IUFRO erdőrendezési csoportjába, amelynek közleményeiben

megjelentek az eddigi munkáiról szóló beszámolók. 1973-ban az Osztrák Erdészeti Egyesület megbízta az új Erdészeti Segédtablák összeállításával, amit 1975-ben adtak ki. 1976-ban részt vett a IUFRO Oslói Világkongresszusán, ahol megválasztották az Állományfelvétel alcsoport vezetőjének. Ez évben megkezdte bajorországi szűrőpróbás erdőrendezési mintafelvételeit is, abban a reményben, hogy habilitációját majd sikerül elkészítenie. 1976-ban kilép az Intézet kötelékeiből, és átveszi az Egyetem Tanulmányi erdejének vezetését. Habilitációját ebben az új munkakörben nem sikerült befejeznie.

1989 nyarán nyugdíjba megy, elköltözik felesége birtokára, ahol erdészeti, vadászati tevékenységet folytat.

1992 szeptemberében előadásorozatot tartott a mecklenburgi Erdész Szakfőiskola és az Erdőrendezési Hivatal számára a Winkelzählprobe, a Spiegelrelaskop és a Telerelaskop sokoldalú alkalmazásáról.

2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Mester György (Csepel, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3109 Salgótarján, Orgona utca 2.

Oklevél száma: 122.

kelte: 1952. július 25.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte Sopronban. Munka mellett folytatott bányamérnöki tanulmányai végeztével 1958-ban okleveles bányamérnök lett. Bányászati szakterületre minisztériumi felhívásra jelentkezett. Munkáját – mely mindvégig a nógrádi szénmedencéhez kötődött – a Nógrádi Szénbányáknál kezdte. 1952 szeptemberétől a Nagybátonyi Bányauzem üzemmérnöke, 1957-től bányafelmérő a Rónai Bányauzemben, majd ugyanitt körlet- illetve aknavezető 1962-től 1971-ig. 1971-72-ben a Kisterenyei Építőüzemnél volt üzemegység-vezető. A vállalati központ műszaki osztályán főelőadó illetve műszaki csoportvezető beosztásban dolgozott 1973-1981. között, ezt követően két évig a beruházási osztályon létesítményi főmérnök, 1983-86. közötti időszakban külfejtési részlegvezető a Külfejtési Bányauzemnél. 1987-ben a vállalati központban területi főmérnök. A műszaki irányítói tevékenységen túl részt vett a korszerű fejtési biztosítás – kezdetben az acéltámok, acélsüvegek, később az önjáró berendezések – nógrádi szénmedencén belüli sikeres alkalmazásának kísérleteiben illetve kiszélesítésében. Részes volt a bányamunka egyes munkafolyamatait leíró technológiák kidolgozásának. Nyugdíjas státusában 1987-től 2008-ig a Budai Téglá Zrt-nél dolgozott külfejtési szakértőként.

Szakmai munkáját több Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és oklevéllel, s a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz, arany és gyémánt fokozatának adományozásával ismerték el.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek 1955. óta tagja. Az Egyesülettől 40 és 50 éves tagsága évfordulóján Sóltz Vilmos emlékérmeket kapott. Salgótarján város tanácsstagjaként 1967-től 23 éven át dolgozott különböző bizottságokban, a város és az 1. számú Választókerület (Salgóbanya) lakossága érdekében. Munkája elismerésül „50 éve város Salgótarján” emléklappal tüntették ki 1972-ben, és több Társadalmi Munkáért kitüntetésben részesítették. 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Mészáros Gyula (Szentés, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Hérics u. 7/D.

Oklevél száma: 157

kelte: 1952. augusztus 26.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

1952-ben megszerzett erdőmérnöki oklevelével a Dél-Mátrai Erdőgazdaság Gyöngyössolymosi Üzemegységénél helyezkedett el üzemegységvezető-helyettesi beosztásban, Mátrafüreden. 1953. július 17-én áthelyezték a Sátoraljaújhelyi Állami Erdőgazdaság Füzérkomlói Üzemegységéhez üzemegységvezető-helyettesnek. Még ugyanazon év november 1-én visszahelyezték Mátrafüredre, erdőművelési üzemtervezési előadónak. 1954-től az állami erdőrendezési Intézethez került erdőfelügyelőnek, áthelyezés útján, Mátrafüredre. 1956 októberében az erdőgazdaság munkástanácsának elnökévé választották. 1957 elején letartóztatták, augusztusban felmentették. 1957. szeptember 1-én erdőfelügyelő lett Veszprémben. 1961-ben politikai okból erdőfelügyelői munkakörből terepei erdőrendezőnek helyezték át a Veszprémben lévő 2. számú Erdőrendezőséghez. 1970. december 31-én a Veszprémi Erdőrendezőségénél erdőrendezési kirendeltség-vezető lett, majd 1979. április 1-től a MÉM Erdőrendezőségi Szolgálat Veszprémi Üzemtervezési Iroda vezetője. 1984. december 15-től az iroda igazgatója volt, 1989. december 31-i nyugdíjazásáig.

Nyugdíjba vonulása után a magyar történelem 1945-1963. közötti történetének kutatásával foglalkozott. Közben erdőtörténeti és erdőrendezéssel kapcsolatos tanulmányai jelentek meg különböző szaklapokban.

Társadalmi tevékenységét a történeti kutatással kapcsolatos intézményekben és szervezetekben fejtette ki, írásai is e tárgykörben jelennek meg. Veszprém megye 1956-os eseményeit négy megjelent kötetben dolgozta fel.

Több kitüntetést kapott, köztük az Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója (1956.). 2002. március 15-én a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével tüntették ki a Terror Háza Múzeum létrehozásában nyújtott segítségéért. Szakmai és politikai munkájáért 16 egyéb – állami, külföldi és társadalmi – kitüntetést kapott. Az Aranyoklevél átvétele (2002.) után megkapta a Magyar Köztársaság Kiskeresztjét és Tisztikeresztjét. Schmitt Pál köztársasági

elnök úrtól az erdőrendezési munkájáért Köztársasági Elnöki Dicsérő Oklevelet kapott. 2004-ben Bedő-díjjal jutalmazták, továbbá Veszprém város Gizella-díját is elnyerte.

8 évvel ezelőtt agyvérzést kapott, mely nagyban akadályozza eddigi kutató munkájának folytatását.

Németh Károly (1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Gombocz Zoltán u. 5.A

Oklevél száma: 175.

kelte: 1952. szeptember 27.

Kiállította: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

Dr. Páll Miklós (Szentpéterföldre, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Kassa utca 9.

Oklevél száma: 147

kelte: 1952. augusztus 25.

Kiállította: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

1948-ban érettségizett Nagykanizsán a Piarista Gimnáziumban. Még ez évben felvételt nyert a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Erdőmérnöki Karára (Sopron). 1952-ben szerezte meg – jeles eredménnyel - erdőmérnöki oklevelét az Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán. 1952-1954. között az Erdőművelési Tanszéken dolgozott tanársegédként, majd áthelyezését kérte a Nagykanizsai Állami Erdőgazdasághoz, ahol gépesítési előadónak alkalmazták. 1955-ben a jogutód Dél-Zalai Állami Erdőgazdaságnál erdőművelési előadó, majd csoportvezető. 1957-ben forradalmi tevékenysége miatt alacsonyabb munkakörbe helyezték, fegyvertartási engedélyét bevonták. 1959-ben visszahelyezték a központba erdőművelési előadónak, majd 1965-ben csoportvezetőnek nevezték ki. 1966-ban megbízták a vadászati felügyelői munkakör ellátásával is. Még ebben az évben műszaki doktori címet szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen. 1970-től a Zalai EFAG erdőművelési osztályvezetője lett. 1990-ben, 41 év szolgálati idő után – mint osztályvezető főmérnök - nyugdíjba vonult.

Nevéhez tudományos és gyakorlati eredmények fűződnek. Ezek közül a legfontosabbak:

- korszerű, országos hírű csemetetermelő bázis kialakítása Bajcsán,
- új tervezési módszer és kiterjedt alkalmazása a természetes felújító vágásokban,
- a jó és rossz faállományok arányos vágásbesorolása révén a tartamosság betartása, az értékes fafajok (tölgy, bükk, fenyő) térfoglalásának növelése,

- a pozitív erdőnevelési eljárások bevezetése,
- a Budafai Arborétum megtervezése és fejlesztése,
- több parkerdő és egyéb közjóléti létesítmény megvalósítása,
- jelentősek érdemei a korszerű vadgazdálkodás alapjainak lerakásában is.

Több mint 30 éven át az OEE helyi csoportjának titkára volt. Számtalan bemutató (pl. Pannónia Napok), tapasztalatcsere fűződik a nevéhez, külföldi és belföldi szakemberek, egyetemi és technikumi hallgatók részére. Az erdészeti szakfolyóiratokban 12 cikke jelent meg. Nyugdíjas korában is több javaslatot fogalmazott meg az erdőgazdálkodással kapcsolatban. Részt vett a Nyugat-Dunántúli Erdőgazdasági tájecsoport erdőművelési irányelveinek kidolgozásaiban. A Budafai Arborétum című könyv szerzője.

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó (1975., 1984.), Miniszteri Dicsérő Oklevél (1972., 1974., 1975.), Társadalmi Munkáért arany fokozat (1973., 1975., 1978., 1982.), MTESZ Díj (1980.), Újhelyi Imre-emlékérem (1986.), Eötvös Lóránt-díj (1991.), Bedő Albert-emlékérem (1994.) és Pro Universitate Soproniensi (1995.) 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Sóth Ervin (Dabrony, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Szily János u 34. II/5.

Oklevél száma: 155

kelte: 1952. augusztus 26.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

A korabeli rendelkezéseknek megfelelően a két éves szakmai gyakorlatot a Salgótarjáni Erdőgazdaságnál kezdte meg 1952. szeptember 15-én üzemegységvezető-helyettesként. Egy éve leteltével a központba helyezték, ahol tervelőadó, majd újabb egy év elteltével terv- és gépesítési előadó volt az Erdőgazdaság megszűnéséig, 1955. március 31-ig. Ekkor sikerült visszamennie a Dunántúlra, az Állami Erdőrendezési Intézet Szombathelyi Kirendeltségéhez, ahol üzemvezető mérnökként dolgozott 1956. február 15-ig. Lakásgondok miatt ezután a Sárvári Erdőgazdasághoz került fahasználati csoportvezetői munkakörbe. Szakmai munkája mellett részt vett az országos hírű Farkaserdői gyertyános tölgyesek hazai és külföldi szakemberek részére szervezett szakmai tapasztalatcsere rendezésében. A szakma Sárváron szervezte meg a gépesítés terén egyre inkább előtérbe kerülő szakmunkás képzést, amit szakoktatóként segített. A Sárvári Erdőgazdaság 1961. szeptember 30-ával összevonásra került a Szombathelyi Erdőgazdasággal, szombathelyi székhellyel, ahol államerdészeti szakirányítási és fásítási csoportvezető volt. Munkatársaival a birtokpolitika mellett meg kellett szerveznie az újonnan alakult gazdálkodóknál az erdőgazdálkodás, továbbá a majorfásítások és a beinduló nemesnyár telepítések szakmai és pénzügyi programját, valamint a beinduló büki fürdő első, sétautakkal megtervezett szakszerű fásítását. 1968. február 1-én megalakult hatósági jogkörrel a MÉM Szombathelyi Állami Erdőrendezőség 3

erdőfelügyelőséggel és az erdőrendezősi kirendeltséggel. A főhatóság kinevezte a Szombathelyi Erdőfelügyelőség vezetőjének. Feladata 9 fő munkatárssal a kirendeltség által Vas megyére készített üzemtervek előírásainak, valamint az erdőtelepítések és fásítások végrehajtásának ellenőrzése, azok pénzügyi finanszírozása. Ekkor indultak be a korszerű közútfásítások, valamint az autópihenők kialakítása. Aktív szerepet kellett vállalnia a mezőgazdasági üzemek és a magánerdők (4000 ha) erdész szakembereinek oktatásában, és továbbképző tanfolyamok szervezésében. A felügyelőségvezetői munkakör mellett 1973. május 1-től 1979. március 31-ig az Erdőrendezősi igazgatóhelyettesi munkakörét is betöltötte. Átszervezés folytán 1979. április 1-től az Erdőrendezősi helyett Erdőfelügyelőség, az addigi erdőfelügyelőségek helyett pedig osztályok lettek, változatlan munka mellett. Osztályvezetői munkakörben dolgozott 1989. július 15-ig, nyugdíjba vonulásáig.

A szakmától nyugdíjas korában sem szakadt el, mivel 10 éven keresztül mint mérnökkamarai tag szakértőként dolgozott, továbbá a kárpótláskor vett 30 ha saját erdejében és néhány erdőgazdálkodónál szakirányítóként dolgozott 2008-ig, ill. saját erdejében még ma is.

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó oklevél (1958.), Kiváló Dolgozó jelvény (1965., 1987.), az Erdészet Kiváló Dolgozója (1960., 1966., 1977.), SZOT oklevél (1975.), Eredményes Fásításért Emlékérem (1986.), Munka Érdemrend bronz fokozata (1973.), Életfa Emlékérem ezüst fokozata (2009.). 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Szepesi András (Drégelypalánk, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1021 Budapest, Budenz út 13. I/4.

Oklevél száma: 150.

kelte: 1952. augusztus 26.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1952. szeptember 15-én állt munkába a Salgótarjáni állami erdőgazdaságnál, üzemegységvezető-helyettesként. Közvetlen temelésirányítási feladatokat – szaporítóanyag-termesztést, erdősítést, erdőnevelést, fakitermelést, faanyagszállítást, faszénégetést – irányított. 1953. május 1-től az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériuma alkalmazásában kezdett dolgozni, mint mérnök. Néhány hónapig szakreferens, majd fahasználati előadó munkakörben dolgozott. Itt az ország erdőgazdálkodásáról szerzett áttekintést. 1955. május 1-től az Állami Erdőrendezősi Intézet munkatársa, mérnök, önálló irányító mérnök, csoportvezető. Az erdőrendezés területén az ország hegy-, domb- és síkvidéki erdeiben több ezer hektár erdő üzemtervét készítette el. Ugyanitt részt vett az új, korszerű üzemtervezési eljárás kidolgozásában és a termőhely-feltárás megszervezésében az erdőrendezőseknél. 1975-től a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumnál dolgozott először főelőadói, majd főmunkatársi és

minisztériumi tanácsosi rangban. Itt végzett feladatai időrendben három szakaszra oszthatók. Eleinte beruházási, költségvetési és erdőrendezés irányítási feladatokat látott el. Ebben a szakaszban közreműködött az új üzemtervezési eljárási útmutatók második, javított kiadásának elkészítésében. Ezt követően erdészeti, faipari és mezőgazdasági kutatások minisztériumi feladatainak ellátásával foglalkozott. Ezután az erdőművelés, ezen belül a szaporítóanyag-termesztés, erdőnevelés és főként az erdőfelújítás minisztériumi feladatainak ellátásában, valamint a vonatkozó rendeletek, útmutatók kidolgozásában vett részt.

1989. december 31-én vonult nyugállományba. Időszakosan látott el szakmai feladatokat, elsősorban a francia erdészeti kapcsolatok létrehozásában és megerősítésében. Ezt az tette lehetővé, hogy francia nyelvből mezőgazdasági és élelmezésügyi szakmai anyaggal bővített felsőfokú nyelvvizsgálója van. Nyelvtudása alkalmazásával életpályáján nagy mennyiségű, elsősorban erdészeti és faipari francia szakirodalmat fordított magyarra, különböző intézmények részére.

Több cikke jelent meg az erdőrendezőségek Tájéoló című kiadványában. Számos publikációt tett közzé az Erdő című szakfolyóiratban, főként az erdőfelújítások helyzetének értékeléséről, és az e téren végzendő feladatokról.

Társadalmi tevékenységeget az Országos Erdészeti Egyesület Erdőrendezési Szakosztályában végzett. Részt vett az Erdőrendezési Szakosztály megalapításában, és egy ideig ellátta a titkári teendőket is.

Kitüntetései: az Erdészet Kiváló Dolgozója (1971.), MÉM Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés (1981.), MÉM Miniszteri Tanácsosi cím (1985.) és a MÉM Törzsgárda Tagság arany fokozata (1989.). 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Tenkely Tibor (Debrecen, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1036 Budapest, Kiskorona u. 20. I/1.

Oklevél száma: 177.

kelte: 1952. szeptember 27.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

1948. szeptember 15-én kezdte meg tanulmányait a Magyar József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán. Oklevelet 1952-ben szerzett Sopronban, de akkor már mint az Agrártudományi Egyetem végzett hallgatója.

1952. október 15-én kezdte szakmai gyakorlatát a miskolci Állami Erdőgazdaság Hámori Géptelepén. Az Államerdészethnél nyolc évet töltött műszaki előadó, majd csoportvezető beosztásban. 1961. augusztus 21-től a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Városrendezési Osztályán kis létszámú bemérő brigádot vezetett. 1966-ban az Országos Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalathoz került kiemelt mérnökként. A százhalombattai

ipartelep földmérési alaphálózatát készítette el, bekapcsolva az országos hálózatba. Ipari konzulensként dolgozott a BME Felsőgeodéziai Tanszékén 1973-ban, majd külső diplomatervi bírálóként működött közre. Munkája mellett az Országos Kőolajipari és Gázipari Tröszt megbízásából szakértői tevékenységet végzett. Részt vett a Geodéziai és Bányamérési Iparági Szabályzat elkészítésében. Javaslatára készült el az Ipari Geodéziai Útmutató. 1978 novemberében a Fővárosi Tanács Ingatlanrendezési Irodájánál kezdett dolgozni, innen ment nyugdíjba 1989. július 11-én.

Geodéziai és Kartográfiai folyóiratban megjelent publikációja: „Nagyipari beruházásaink geodéziai alaphálózata” (1969.). Tudományos előadást tartott a Tudomány és Technika Házában a Dunai Kőolajipari Vállalat alappont készítésének kérdései, Ipartelep ellenőrző bemérése és az állapotterkép kapcsolata és Ipari beruházási munkák állapotterképeinek díjszámítási kérdései címmel. Tervezési segédletet készített: Egyszerű átszámítási módszer iparterületeken vetületi átszámításra.

Szakmai tevékenységének elismeréseként kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést a Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalatnál (1970.) és a Fővárosi Tanácsnál (1985.). 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Tuzson Tihamér (Mohács, 1926.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Déri Frigyes sétány 11. I/4.

Oklevél száma: 172.

kelte: 1952. szeptember 27.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Első munkahelye a Lillafüredi Erdei Vasút, ahol beosztott mérnök.

1953-tól a bajai Duna Ártéri Erdőgazdaság gépesítési, vasútügyi-mélyépítési előadója, majd műszaki csoportvezetője.

1966-tól nyugdíjazásáig (1988) a Budapesti Műszaki Egyetem bajai Vízgazdálkodási Főiskolai Karán a geodéziai tantárgy oktatója, főiskolai tanár, tanszékvezető, igazgatóhelyettes.

Szakmai munkája elismerésként az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesül két ízben (1974., 1977.). 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Varga László (Homokmégy, 1927.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8360 Keszthely, Hóvirág utca 1.

Oklevél száma: 159.

kelte: 1952. augusztus 26.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Az államvizsgát követően a Balaton-felvidéki Erdőgazdaságnál kezdett dolgozni, üzemegységvezető-helyettesi beosztásban. 1953. április 1-én átszervezés után a Keszthelyi Erdőgazdasághoz került erdőszetvezető-helyettesi beosztásba. 1954. május 1-én kapott erdőszetvezetői kinevezést, 1958. január 1-től szakfelügyelőként tevékenykedett, 1964. január 1-től értékesítési csoportvezetőként dolgozott. Átszervezés következtében 1970-től kereskedelmi osztályvezető lett a Balaton-felvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál, egészen az 1988. május 1-i nyugdíjazásáig.

Nyugdíjasként sem szakadt el az erdőtől: az Erdészeti Nyugdíjas Klub, Keszthely elnöke.

Munkája elismeréseképp négyszer kapott Kiváló Dolgozó oklevelet, két esetben Kiváló Dolgozó jelvényt, és kitüntették az Erdészet Kiváló Dolgozója címmel is. Nyugdíjazásakor a Minisztériumtól Kiváló Munkáért kitüntetést kapott. 2002-ben aranyoklevél tiszteletdiplomát vett át.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Barati István (Semjén, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9073 Bőny, Ady Endre u. 36.

Oklevél száma: 1-1962

kelte: 1962. június 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Az oklevél megszerzése után az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatal Veszprém Megyei Földmérési és Földnyilvántartási Felügyelőségén 1962-1970. között a Földmérési Osztályon mint gyakornok, mérnök majd csoportvezető dolgozott. Szakmai átszervezés után a jogutód Megyei Földhivatal főkoordinátora lett. A megye területén végzett földmérési munkák egyeztetését és ellenőrzését látta el. 1971-1972. években a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Veszprémi Irodáját szervezte és vezette. 1972-től 1982-ig a Veszprém Megyei Beruházási Vállalat Tervezési Osztályára került, ahol tervezőként, majd csoportvezetőként a megye városaiban az állami beruházások (kisajátítás, szanálás) terület-előkészítését biztosította. 1982-1992. között Veszprém város egyik nagy beruházásának, a Középfokú Nevelési Központnak a műszaki vezetését látta el. A létesítmény – két szakközépiskola szakmunkásképzővel – a város és a környék nappali és levelező oktatását szolgálta. 1992-1996. években az új gazdasági és társadalmi feltételek között egy tervező és kivitelező vállalkozásnál dolgozott beruházás előkészítőként.

Bencze Tibor (1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1021 Budapest, Budenz út 13.

Oklevél száma: 54-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Boa Sándor (Kislakos, 1937.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Huszti Gy. tér 1-2. II. em. 29.

Oklevél száma: 48-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Tanulmányait 1955-1962. között végezte Sopronban és Vancouverben. Az erdőmérnöki oklevelet 1962-ben szerezte meg.

Gyakorlati munkáját 1962. július 1-jén kezdte a Dél-Zalai Állami Erdőgazdaságnál, mint műszaki gyakornok. 1963. január 1-jétől fahasználati műszaki vezető munkakört töltött be a Nagykanizsai Déli Erdészethél. 1964. január 15-től az Erdőgazdaság Tornyiszentmiklósi Erdészethének vezetőjévé nevezték ki, majd 1964. október 15-től a Tornyiszentmiklósi Erdészeth és a Budafoki Erdészeth összevonásával alakult Letenyei Erdészeth vezetője. 1966. november 1-jén felkérték a Dél-Zalai Erdőgazdaság műszaki csoportvezetőjének. Itt jelentős feladatot adott az Erdőgazdaság erdőfeltárása, a gépesítés megszervezése, a Műszaki Erdészeth létrehozása és a vasútüzem fejlesztése. 1970-ben a jogutód Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság osztályvezetői beosztását kapta. Ebben a munkakörben fontos feladat volt a Lenti Fafeldolgozó Üzem teljes rekonstrukciója. Ezzel az ország akkori legnagyobb fűrészüzeme alakult ki. 1986. április 1-jétől osztályvezető főmérnök címhasználatot kapott. Ebben a munkakörben folytatta munkáját a jogutód Zalaerdő Rt-nél is. Innen vonult nyugdíjba 1992-ben.

1962 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek. 1972-ben kapcsolódott be az Erdőfeltárási Szakosztály munkájába, amiben ma is részt vesz.

1972-ben Kiváló Dolgozó, majd 1973-ban az Erdészeth Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesült.

Császár Rudolf (Szeged, 1935.) okleveles erdőmérnök

Címe: 5100 Jászberény, Szövetkezet u. 8/B.

Oklevél száma: 2-1962

kelte: 1962. június 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Oklevelét 1962-ben szerezte meg. 1962-től 1970-ig a Békés Megyei Állami Erdőgazdaságnál (Gyula) dolgozott erdészeti műszaki vezetőként, majd központi fahasználati, fagyártmány-termelési és erdőnevelési előadóként. 1970-1991. között a Dél-Alföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál fahasználati csoportvezető, később erdőművelési és fahasználati osztályvezető-helyettes. Vállalati tevékenysége mellett az 1980-as években az Erdészeth Tudományos

Intézet részére és megbízásából adatgyűjtéseket és –elemzéseket végzett különféle kutatási témákhoz. Esetenként közreműködött szakértőként erdészeti vonatkozású polgári peres eljárásokban. Szakbizottsági tag volt az Alföldi Erdőkért Kht. fahasználati bizottságában. Javasolataival az országos fatermék szabványok felülvizsgálatában, módosításában is közreműködött. 1991-ben nyugállományba került, azóta szakmai tevékenységet nem végez.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1962-2003. között tagja, a Szegedi Helyi Csoportnak egy cikluson át vezetőségi tagja.

Vállalati munkáját a DEFAG két alkalommal Kiváló Dolgozó oklevéllel ismerte el.

Cser Lajos (Sótony, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Erdész u. 33/b.

Oklevél száma: 58-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg az Erdőmérnöki Főiskolán, Sopronban. Első munkahelye az OEF 4. sz. Zalaegerszegi Állami Erdőrendezősege volt, ahol 1962. július 1-től 1965. június 30-ig műszaki ügyintéző megnevezéssel üzemtervezőként dolgozott. 1965. július 1. és 1969. december 30. között az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaság zalaegerszegi központjában gépesítési előadó munkakörben tevékenykedett. 1970. január 1-jén a jogutód Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság nagykanizsai központjába került, ahol nyugdíjazásáig a következő beosztásokban, munkakörökben dolgozott:

1970. január 1 – 1973. július 16. között fafeldolgozási osztályvezető-helyettes.

1973. július 17 – 1986. december 30. között kereskedelmi osztályvezető-helyettes.

1987. január 1 – 1991. december 31. között kereskedelmi és fafeldolgozási osztályvezető-főmérnök.

1992. január 1 – 1993. december 30. között belkereskedelmi osztályvezető-főmérnök.

1993. december 30-án nyugállományba ment.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1962-2011. között volt tagja.

Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesült, 1982-ben.

Csillag Jenő (Esztergály, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Szüret u. 33.

Oklevél száma: 56-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg. Első munkahelye az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaság Zalabaksai Erdészete, ahol 1962. június 30-tól két évig dolgozott erdőművelési műszaki vezetőként. 1964 júniusától a fenti erdőgazdaság Zalacsányi Erdészetéhez került, és fahasználati műszaki vezetői munkakörben dolgozott. Időközben a létszámhiány miatt az erdőművelési műszaki vezetői tevékenységet is ellátta. 1968. május 1-től az Észak-zalai Termelőszövetkezetek Területi Szövetségénél helyezkedett el, s erdészeti munkatársként dolgozott. 1969. március 1-el az érintett TSz-ek létrehozták az Észak-Zalai Termelőszövetkezetek Erdőgazdálkodási Közös Vállalkozását, amelynek igazgatója lett. 1980-tól tevékenységüket az egész megyére (4.200 ha erdő) kiterjesztették. Vezetésével a vállalkozás 1990-től részvénytársasági formában tevékenykedett ERDŐVÁLL Rt. néven. 1994. április 1-el – saját kérésére – nyugállományba vonult.

Munkásságát Eredményes Fásításért (1972., 1976.), Kiváló Munkáért (1980.), MÉM Miniszteri Kitüntetéssel és Szövetkezeti Emlékéremmel (1995.) jutalmazták. Többször részesült a Zalaegerszegi Városi Tanács VB által elismerésben.

Debreceni István (Szekszárd, 1937.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8220 Balatonalmádi Mikszáth u. 11.

Oklevél száma: 39-1962

kelte: 1962. június 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

További képesítések: Felsőfokú német nyelvvizsga. Szakfordító (Szakfordító igazolvány száma: 2 / 1987). Középfokú állami angol nyelvvizsga „C” 1993.

Társadalmi ösztöndíjasként került első munkahelyére, és nyugállományig ugyanabban a közösségben és erdőterületen dolgozott. A vállalat neve változott csupán az átszervezések miatt.

1962 - 1964. Balaton-felvidéki Állami Erdőgazdaság, Szentgáli – Herendi Erdészete: szállítási és gépesítési műszaki vezető.

1964 - 1965. Balaton-felvidéki Állami Erdőgazdaság, Veszprém: gépesítési előadó.

1965 - 1991. Balaton-felvidéki Állami Erdőgazdaság, majd jogutódjaként: HM Veszprémi Erdőgazdaság: műszaki erdészetvezető.

Az 1970-es évektől a műszaki erdészet vállalkozássá fejlesztése. Bútorgyártás, építési kivitelezés (pl. LB Knauf vakolatgyár), felhagyott külszíni bauxitbányák rekultivációja, kavicsbánya üzemeltetése, műszaki vizsgaállomás, stb., az erdőgazdasági gépjavítási és építési feladatok teljesítésével együtt.

1991 - 1993. HM Veszprémi Erdőgazdaság: főmérnök.

1993 - 2002. HM VERGA RT.: kereskedelmi és vállalkozási igazgató – vezérigazgató-helyettes, RT igazgatósági tag.

1995 - 2003. VERFA Faipari és Kereskedelmi RT.: igazgatósági tag, majd elnök.

2003-tól (jelenleg is): Debreceni és Tsa Bt.: faipari kereskedelmi és szaktanácsadói tevékenység.

Munkásságát többek között az Erdészet Kiváló Dolgozója, a Haza Szolgálatáért Érdemérem kitüntetésekkel ismerték el.

Éberhardt Béla (Veszprém, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2096 Üröm, Kossuth Lajos u. 60.

Oklevél száma: 9-1962

kelte: 1962. június 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Iskolai tanulmányai:

1952-54. Székesfehérvár, József Attila Gimnázium

1954-56. Budapest, Kölcsey Ferenc Gimnázium, érettségi

1957-62. Sopron, Erdőmérnöki Főiskola, okleveles erdőmérnök

Munkahelyek:

1956-57. Sztálinváros, Szakipari Szerelő Vállalat, segédmunkás

1962-63. Nyíregyháza, Nyírségi Állami Erdőgazdaság, fahasználati műszaki vezető

1963-64. Dunaújváros, Városi Tanács Építési és Közlekedési Osztály, előadó

1964-73. Dunaújváros, Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat, földmérő, irodavezető

1973-74. Baracs, Béke Mgtsz, erdőmérnök

1974-89. Dunaújváros, Városi Tanács Műszaki Osztálya, csoportvezető

1989-93. Dunaújváros, Ingatlankezelő és Városgazdálkodási Vállalat, szakági főmérnök

1993-94. Rácalmás, Polgármesteri Hivatal, szaktanácsadó

1995-99. Budapest, vállalkozó (zöldfelületek nyilvántartása és értékelése)

1999-től nyugdíjas

Publikációk:

1974-től különféle témájú (urbanisztika, zöldfelület-gazdálkodás, környezetvédelem, stb.) kisebb publikációk a Dunaújvárosi Hírlapban és más helyi lapokban

1987. A városi parkok nyilvántartásának problémái – tanulmány (Városok Évkönyve MUT)

2000-2002. Zöld értékeinket bemutató cikksorozat dunaújvárosi helyi lapokban
2003. Zöld értékeink – könyv (Duna-Tükör Kft., Dunaújváros)
2005. A mi fáink – könyv, Szendrői Tibor társszerzővel (Meritum Text Kiadó, Dunaújváros)

Fenyvesi János (Kóspallag, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 4371 Nyírlugos, Katona J. u. 34.

Oklevél száma: 32-1962

kelte: 1962. június 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg. 1962-1971. között a Mátrai Állami Erdőgazdaság (Parádfürdő, Mátraháza) erdőművelési műszaki vezetőjeként, majd erdészvezetőként dolgozott. 1971-1987. között a Debreceni Erdőrendezőségénél mint erdőfelügyelő, termőhelyfeltáró és üzemtervezési iroda vezető végezte munkáját. 1987-től 1991-ig a Nyírlugosi Állami Gazdaság erdészeti ágazat vezetője, majd a felszámolása után kialakított Erdészeti és Fafeldolgozó Kft. ügyvezetője tisztségeket töltötte be. 1991-2011. között erdészeti szaktanácsadó.

Gáspár Endre (Szentkozmadombja, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Gorkij utca I/a 1. a..

Oklevél száma: 40-1962

kelte: 1962. június 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaság (Zalaegerszeg) Lenti Erdészeti és Erdőművelési Műszaki Vezetőségénél műszaki vezetőként dolgozott. 1965. január 1-jétől az Erdőgazdaság központjában, annak műszaki csoportjánál építési előadóként dolgozott, ahol magas- és mélyépítési műszaki tervezéssel és műszaki ellenőrzéssel, lebonyolítással foglalkozott. Az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaság megszüntetését követően, 1971. január 1-jétől 1992-ig a „Zalaterv” Zala Megyei Tervező Vállalatnál (Zalaegerszeg) tervező mérnöki, majd csoport- és útgeodéziai szakosztályvezetőként, végül mélyépítési irodavezetői munkakörben dolgozott. 1992-től 2002-ig a Zalatervből alakult Építészeti és Mérnöki Kft.-ben dolgozott, tagként és alkalmazottként; 1998-tól nyugdíjasként. 2003. január 1-je után – még napjainkban is – út-, geodéziai és vízrendezési tervezői jogosultságával szellemi tevékenység keretében műszaki tervezéssel foglalkozik.

1980 júniusában az Építésügyi és Városfejlesztési Miniszter „Kiváló Munkáért” kitüntető jelvényt adományozott számára.

Gömbös József (Magyargencs, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 7623 Pécs, Bajnok u. 8.

Oklevél száma: 14-1962

kelte: 1962. június 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg. 1962-65. között a Mecseki Állami Erdőgazdaság (Pécs) Árpádtetői Erdészeténél fahasználati műszaki vezetőként, majd a központba bekerülve mélyépítési műszaki vezetőként dolgozott. 1965-1966. között a Baranya Megyei Tanács Magas- és Mélyépítő Vállalatánál építésvezető volt. 1970-ig a Pécsi Közúti Üzemi Vállalat előkészítési osztályvezetőjeként illetve fő-építésvezetőjeként dolgozott. 1971-től 1983-ig a Baranya Megyei Tanács Tervező Vállalatánál dolgozott tervező, irányítótervező, szakosztályvezető és megbízott irodavezető beosztásokban.

1971-ben különbözeti vizsgát tett a Budapesti Műszaki Egyetemen, majd 1974-ben ugyanitt szerzett (2699 szám alatt) útépitési és közúti forgalomtechnikai szakmérnök oklevelet. 1976-1983. között diplomatervek konzulense volt, és a 80-as évek elején gyakorlatokat vezetett óraadóként a Pollack Mihály Műszaki Főiskolán. 1983-tól 1994-ig a Pécsi Közúti Igazgatóságnál volt műszaki osztályvezető főmérnök, építési és fejlesztési osztályvezető főmérnök. 1994-ben betegség miatt nyugdíjazták.

Munkásságáért 1994-ben a „Közlekedésért” miniszteri kitüntetésben részesült.

Hegedűs János (Debrecen, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1021 Budapest, Kuruclesi út 30.

Oklevél száma: 21-1962

kelte: 1962. június 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg. 1962-1993. között egyetlen munkahelyen, az Erdészeti és Faipari Tervező Irodánál illetve jogutódjánál, az ERFATERV-nél dolgozott. A tervezőiroda mélyépítési osztályán tervezőmérnök, szakosztályvezető, osztályvezető, főmunkatárs beosztásokban az erdőgazdaságok és faipari üzemek közlekedési

létesítményeinek (utak, vasutak, iparvágányok, darupályák stb.) és egyéb mélyépítési munkák tervezését végezte, a szükséges mérnök-geodéziai munkákkal együtt.

1963-tól tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek. 1972-től az erdőfeltárási szakosztály tagja, 1975-1980. között titkára.

1966-ban az Erdészet Kiváló Dolgozója, 1977-ben a Faipar Kiváló Dolgozója kitüntetést kapott.

Jancsó György (Tápiószele, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1028 Budapest, Úrbéres u. 26. B.

Oklevél száma: 29-1962

kelte: 1962. június 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Munkába lépése első napjától (1962. július 15.) az utolsó aktív munkanapjáig (2001. június 30.) kizárólag az erdőrendezés területén dolgozott különböző munkakörökben és beosztásokban.

1962-1965. Budapest, Erdőrendezőség, terepi erdőrendező;

1965-1970. Budapest, Erdőrendezőség Térképészeti Csoport, illesztőpontmérő geodéta;

1970-1976. ÁEMI Térképészeti Osztály Kartográfiai Csoport, vezető kartográfus;

1976-1988. ÁEMI-ÁESZ Térképészeti Osztály, osztályvezető-helyettes;

1988-2001. ÁESZ Térképészeti Osztály, osztályvezető

Osztályvezetői (osztályvezető-helyettesi) kiemelt feladatai az alábbiak voltak: légifelvétel fotogrammetriai és fotointerpretációs hasznosítása az erdőgazdálkodásban (erdőrendezés, vadgazdálkodás, állományok egészségvédelme). A több célú erdészeti digitális térképezés feltételrendszerének kidolgozása, munkafolyamatainak és eljárásrendjének szabályozása.

Munkáját két alkalommal miniszteri (1969., 1984.), egy alkalommal intézményi (1989.) kitüntetéssel ismerték el, 2010-ben pedig OEE Elismerő Oklevelet kapott.

Egyéb szakterületen szerzett képesítései:

- mezőgazdasági környezetvédelmi szakmérnök (oklevél száma: 1386/1976.), Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Kar, Gödöllő
- ingatlanrendező földmérő (bejegyzés száma: 098/1990) FM Földmérői Minősítő Bizottság

Kondor Endre (Békés, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2683 Acsa, Mogyorós út 20.

Oklevél száma: 53-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Okleveles vadgazdálkodási szakmérnök oklevél száma: 2251/1981. kelte: 1981. május 22.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem, Gödöllő.

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után 1962. július 1-jén állt munkába a Budapesti Erdőgazdaságnál. Pest megye erdőgazdaságainak, erdészeteinek többszöri átszervezése (1963., 1970.) kapcsán különböző beosztásokban dolgozott a Budapesti, jogutód Gödöllői, jogutód Szolnoki, jogutód Ipolyvidéki Erdőgazdaságoknál, ill. a Buda-vidéki és a Gyulaji Erdő- és Vadgazdaságoknál. Mérnökgyakornok Pusztavacson. Központi gépesítési és gépkocsielőadó, magas- és mélyépítési előadó, építésvezető, erdészeti fahasználati műszaki vezető. 15 éven át erdészetvezető: műszaki erdészetvezető Gödöllőn, erdészetvezető Ráckeven, Püspökszilágyon, Királyréten.

1980-tól 1991-ig a vadgazdálkodás területén dolgozott különböző beosztásokban: vadászati előadó a Börzsönyben, vadászati osztályvezető Telkiben, megbízott vadászterdészet vezető Gödöllőn, vadászati igazgatóhelyettes Gyulajon, a Magyar Vadászok Országos Szövetségének főtitkára, a HM Erdőgazdaságok vadászati főfelügyelője. 1990-ben rövid ideig az Erdőrendezési Szolgálatnál és a Földművelésügyi Minisztériumban osztályvezetőként dolgozott. 1991-ben pályázaton elnyerte az Ipoly Erdő Rt. vezérigazgatói székét, e beosztásból vonult nyugdíjba 1998 júliusában.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1957. óta tagja. Tagja a Vadgazdálkodási Szakosztálynak, amelynek 4 évig titkára, majd 4 évig elnöke volt. Tagja az OEE Szeniorok Tanácsának. 1970-től vadásztársasági tag, mintegy 20 éven át társasági vadászmeister és vadásztársasági elnök.

Szakmai munkásságát Kaán Károly Emlékéremmel, Pro Silva Hungariae Emlékéremmel, Ember az Erdőért Emlékéremmel, Csehszlovákia Vadászati Emlékérmével és többször Kiváló Dolgozó jelvénnel ismerték el.

Lustyik János (Szarvas, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2800 Tatabánya, Alkotmány u. 28.

Oklevél száma: 62-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg, ekkor került a Vértesi Állami Erdőgazdasághoz (Tatabánya), amelynek (illetve jogutódjainak) nyugdíjazásáig (1998.) maradt az alkalmazottja. 1962-től a Tatabányai Erdészeti fahasználati műszaki vezetője, 1965-től a Síkvölgyi Erdészeti erdőművelési műszaki vezetője volt. 1970-ben lett a műszaki osztály munkatársa, majd a szakszervezeti bizottság független titkára 1975-ben. 1982-től a Műszaki Erdészek vezetője. 1985-től 1990-ig a vállalat műszaki igazgatóhelyettese. 1990-től nyugdíjazásáig a fahasználati ágazat vezetője volt.

A MEDOSZ Erdészeti Szakosztályának tagja 1976-tól 1980-ig. Közben 12 évig volt a Magyar Országos Horgász Szövetség Komárom-Esztergom Megyei Bizottságának elnöke és az országos szövetség vezetőségének tagja.

Molnár Ákos Oszkár (Nyírvasvári, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Mátyás király u. 20.

Oklevél száma: 64-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg. 1962-1971. közötti időszakban a Pápai Erdészeti erdőművelési műszaki vezetője volt. 1971-től nyugdíjba vonulásáig (1996.) a Tanulmányi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott különböző beosztásokban (műszaki vezető, erdőművelési előadó, erdészeti vezető, igazgatóhelyettes).

1978-ban erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. Részt vett a levelező erdővédelmi szaktechnikus képzésben, oktatóként.

2011-ben a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. kiadja „A Soproni-hegység erdőállományainak története” című, Dr. Mollay Jánosnéval közösen megírt munkáját.

Nyugdíjba vonulása alkalmából munkájának elismeréseként a Földművelési Minisztérium Miniszteri Elismerő Oklevéllel tüntette ki.

Molnár István (Domoszló, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1157 Budapest, Kórákás park 22. I/4.

Oklevél száma: 12-1962

kelte: 1962. június 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Oklevelét 1962-ben szerezte meg az Erdőmérnöki Főiskola Erdőmérnöki Szakán. 1962-1966. között a Börzsönyi Állami Erdőgazdaság (Vác) Diósjenői Erdészet fahasználati műszaki vezetőjeként, majd 1966-1970. között pedig a Kemencei Erdészet vezetőjeként dolgozott. 1970-től 1975-ig a Telki Állami Erdő- és Vadgazdaság (Budakeszi) Műszaki Erdészet vezetője, később a Budakeszi Erdészet vezetője volt. 1975-1979. között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium (Budapest) Vadgazdaság Felügyeleti Főosztályán főelőadói munkakört töltött be. 1979-től 1989-ig a Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaság (Budakeszi) termelési igazgatóhelyettese volt. 1989-1992. között, nyugdíjazásáig a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság (Visegrád) Budakeszi Erdészetét vezette.

1979-ben az Agrártudományi Egyetem (Gödöllő) Mezőgazdaságtudományi Karán mezőgazdasági vállalatgazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett (2039/1979. számon).

Moór Gyula (Olaszfalu, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Kodály Zoltán u. 9.

Oklevél száma: 55-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Az oklevél megszerzése után 1962. július 9-én kezdett dolgozni a Veszprémi Erdőtervezési Irodánál. Területrendezési előadó 1968-1973. között, természetvédelmi felügyelő 1973-tól 1978 végéig. A helyi Erdészeti Egyesületi Csoport titkára 1970-1978. között. 1979. január 1-től az átszervezéssel létrehozott KDT Környezet- és Természetvédelmi Felügyelőséghez került. A természetvédelem szakterületén különböző beosztásokban dolgozott (természetvédelmi felügyelő, osztályvezető, igazgatóhelyettes, mb, igazgató). Az 1997-ben létrehozott Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóságtól 1999-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjasként kezelési és fejlesztési tervek készítésével segítette a Nemzeti Park munkáját 1999-től 2002-ig, majd a Nemzeti Földalap Megyei Szervezetnél dolgozott szakértőként 2004-2006. között.

Tagja volt a Bakonyi Idegenforgalmi Bizottságnak és a Veszprémi Akadémiai Bizottság Természetvédelmi Munkabizottságának.

Orosz és bolgár nyelvekből középfokú nyelvvizsgát tett.

Részt vett a természetvédelem népszerűsítését segítő kiadványok létrehozásában, szerzőként, társszerzőként illetve szerkesztőként (4 kiadvány).

Munkásságát – többek között – Pro Natura díjjal (1999.) és a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje kitüntetéssel (2009.) ismerték el.

A munkában töltött 42 év alatt a gyerekkorában választott, tanult és szeretett szakmájában dolgozott.

Müller János (Belecska, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 7090 Tamási Hársfa u. 82.

Oklevél száma: 70-1962

kelte: 1962. június 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg. A végzés után a Tolna Megyei Állami Erdőgazdaságnál (Tamási) kezdett el dolgozni gyakornokként, majd műszaki vezetőként az erdőgazdaság Bikácsi Erdészetiénél. 1963-ban a központba helyezték erdőművelési előadónak. 1964-ben kinevezték erdőszetvezetőnek az akkor alakult Műszaki Erdészethez. Erdőszetvezetőként részt vett a javítóbázis kiépítésében. 1966-tól a központban műszaki csoportvezetőként folytatta munkáját, egészen 1990-ig. Ebben az időszakban újult meg az erdőgazdaság szolgálati lakásállománya és az erdőművelés és fahasználat gépállománya, bővült a feltáró-úthálózat, kiépültek az erdőszeti gépjavító bázisok és az erdőgazdaság faipari üzemei és vadászházai. Az alkalmazó ez idő tájt egyesült a területén lévő vadgazdasággal, és vette fel a Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság nevet. 1990-től erdőművelési ágazatvezetőként dolgozott. 1992-ben pályázattal elnyerte a Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság igazgatói állását. Az erdőgazdaságok átszervezése után a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Rt. vezérigazgatója, amely munkakört 1999. évi nyugdíjba vonulásáig töltötte be.

Munkáját a Földművelésügyi Minisztérium Pro Silva Hungariae (Magyar Erdőkért) díjjal, az Országos Magyar Vadászati Védegylet Nimród vadászéremmel ismerte el.

Nagy-Bozsoky Gábor (Miskolc, 1937.) okleveles erdőmérnök

Címe: 396 NE IZ. DR. Homestead FL. 33033 USA

Oklevél száma: 66-1962

kelte: 1962. június 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1962 - 65.: ERDŐTERV (Budapest), úttervező

1965 - 66.: Városi Tanács (Nagykanizsa), közlekedési csoport osztályvezető

1966 - 69.: Pécsi Közlekedési Vállalat, főtechnológus

1969. szeptember – 1970 május: olasz menekült tábor

1970 - 72.: Miami FL, USA, földmérő mérnök

1972 - 2012.: Gabriel Structure Decorator (Mozaik, márvány, kő, üvegblokk beszerelés),
Owner-President

Rimóczi András (Lajosmizse, 1937.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Lóvér körút 14.

Oklevél száma: 71-1962

kelte: 1962. június 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1962-1964. között a Kiskunsági Állami Erdőgazdaságnál dolgozott Kecskeméten. 1964-től 1969-ig az Állami Erdőrendezőségénél volt, Pécsen. 1969-1977. között erdőfelügyelő volt a Győri Erdőfelügyelőségénél, majd 1977-től 1998-ig az Erdőfelügyelőség soproni kirendeltségénél.

Rutai Béla (Héreg, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2660 Balassagyarmat, Mártírok u. 74.

Oklevél száma: 50-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Pályakezdéstől 2000. évi nyugdíjba vonulásáig egy vállalatnál dolgozott. Munkahelye a Cserháti Állami Erdőgazdaság, majd annak névváltozása után az Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság volt.

1962 – 1968. között az Erdőgazdaság Széchenyi Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető;

1968 – 1978. között erdőművelési előadó a balassagyarmati központban;
1978 – 1989. között fahasználati osztályvezető;
1989 – 1993. között fatermelési főosztályvezető;
1993-tól termelési felügyelőként dolgozott.

Munkáját Kiváló Dolgozó kitüntetéssel két alkalommal (1967-ben és 1987-ben) jutalmazták.

Sámson Antal (Olaszfa, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2800 Tatabánya, Bánhidai ltp. 318. 1/4.

Oklevél száma: 18-1962

kelte: 1962. június 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után a Vértesi Erdőgazdaságnál kezdett dolgozni, és innen illetve jogutódjaitól ment nyugdíjba. Gyakornoki idejét az Oroszlányi Erdészetnél töltötte, majd műszaki vezetői beosztásból az Erdőgazdaság központjába helyezték. A kereskedelem irányítója lett, mint csoportvezető, majd osztályvezető illetve főosztályvezető. A kereskedelem vezetése mellett átmenetileg a fafeldolgozási és fahasználati ágazat irányításával is megbízták. A kereskedelmi partnerekkel és az erdészetekkel kialakított korrekt együttműködő kapcsolatot a mindenkori vezetés elismerte.

Az Országos Erdészeti Egyesület Fakereskedelmi Szakosztályának több mint 20 évig volt tagja.

Sebák József (Esztergom, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2536 Nyergesújfalu, Kossuth Lajos u. 16.

Oklevél száma: 51-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg. 1962-65. között a Kiskunsági Állami Erdőgazdaságnál (Kecskemét) dolgozott, 1962 decemberétől 1965 tavaszáig a Dunavecsei erdészetnél fahasználati műszaki vezetőként. 1965-től 1967. június 30-ig a Pilisi Állami Erdőgazdaságnál (Süttő-Bajna) szakfelügyelőként dolgozott a HM kisajátításáig. Szakfelügyelőként a Telki Állami Erdő- és Vadgazdasághoz helyezték át. 1967-től 1969. január 1-ig erdőrendezési felügyelő volt a Budavidéki Erdő- és Vadgazdaság HM kiválásáig.

A Budapesti majd Veszprémi Erdőrendezőségnél dolgozott. 1970-1985. között erdészetvezetőként tevékenykedett Süttön, az MN. Budapesti Erdő- és Vad- és Mezőgazdaságnál. 1985-1991. között a Dorogi szénbányák anyagellátó üzem igazgatója volt a felszámolásig.

1984-1986. között az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán tájrendező és környezetvédő szakmérnöki oklevelet szerzett (20/1986.)

Simai János (Budapest, 1939.) okleveles erdőmérnök, szabadalmi ügyvivő

Címe: 1042 Budapest, József Attila utca 16. II/11.

Oklevél száma: 30-1962

kelte: 1962. június 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1962-től 1991-ig az ERDÉRT Vállalatnál dolgozott áruforgalmi, műszaki és iparjogvédelmi előadói, műszaki-gazdasági tanácsadói, majd szabadalmi ügyvivő (OTH 37/N-6/1982) munkakörben. Mindeközben gazdasági munkaközössége keretében szabadalom-kutatóként tevékenykedett, 1985-től iparjogvédelmi szakértő (OTH 4/1985).

1992. és 1995. között az előnyügdíjra való jogosultság megszerzéséig a Villamosipari Kutató Intézet és az EPOS Rt. szabadalmi ügyvivője volt.

Simonfi György (Sopron, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2870 Kisbér, Angol kert 1.

Oklevél száma: 68-1962

kelte: 1962. június 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg. Munkáját 1962-ben a Vértesi Állami Erdőgazdaságnál kezdte, majd annak jogutódjánál, a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál fejezte be, a nyugdíjazási korhatár elérésével (1998. január 1.).

1962-től a Tatai Erdészethél fél évig gyakornok, majd erdőművelési és fahasználati műszaki vezető;

1969-től a Császári Erdészet erdészetvezetője;

1980-től erdőgazdasági szakfelügyelő;

1981-től a Kisbéri Erdészet erdészetvezetője;

Szabó Balázs László (1929.) okleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Kerkápoly u. 14.

Oklevél száma: nem ismert

kelte: 1962. június 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Szegedi Pál (Budapest, 1925.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Mártírok útja 22. I/3.

Oklevél száma: 38-1962

kelte: 1962. június 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét Sopronban szerezte meg. Az ezt megelőző, közel két évtizedben már küzdelmes, eredményes erdészpálya állt mögötte. 1943 szeptemberétől 1944 szeptemberéig Erdélyben, a Görgényszentimrei Alerdész Szakiskola tanulója volt. A világháború a képzést megszakította, és csak 1948-ban az Ásotthalmi Erdész Szakiskolában szerezte meg az erdész képezést. 1948. szeptember 17-én a MÁLLERD Egri Erdőigazgatóság Erdőrendezési Osztályán kezdte az erdész pályát erdőbecslő beosztásban. 1950-től a létrehozott 11. sz. erdőrendezőség volt a munkahelye, ahol technikus majd mérnöki munkát végző technikusként dolgozott a diploma megszerzéséig. 1962-67. között változatlan munkahelyen, önálló irányító mérnök beosztásban dolgozott. 1968 januárjától 1979 áprilisáig a Szegedi Erdőrendezési Kirendeltség vezetője volt. 1979. április 1-én munkahelyet változtatva a Zalaegerszegi Erdőtervezési Irodánál igazgatóhelyettes, majd 1985-től igazgató 1988-ig, amikor nyugdíjba vonult. Tulajdonképpen egyetlen munkaadója volt, az Állami Erdőrendezőség, csak a munkahely és az elnevezés változott.

Eredményes erdészeti tevékenységét az Erdészet Kiváló Dolgozója (1965., 1970.) és a Kiváló Munkáért (1983.) miniszteri kitüntetések ismerték el. Társadalmi tevékenysége díjazásaképpen (Zalaegerszeg fejlesztéséért) a Társadalmi Munkáért kitüntetés arany fokozatát kapta.

Szakirodalmi tevékenységét az Erdő című szaklapban fejtette ki (1979-1981., 1982-83., 1987.)

Egyik jelentős munkája a Kis-Balaton véderdő-övezetének tervezése, amely lehetővé tette az elárasztás előtti azonnali erdőtelepítés lehetőségét (ellentétben a korábbi tervekkel, amelyek az elárasztás után csak tíz év múlva tartották lehetségesnek). Terve alapján jött létre a sikeres véderdő-övezet.

Szekeres György (Tótújfalu, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Erdész u. 9.

Oklevél száma: 57-1962

kelte: 1962. június 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Az erdőmérnöki diplomát 1962-ben szerezte. Ösztöndíjasként került a veszprémi székhelyű Balaton-felvidéki Állami Erdőgazdaság Szentgáli Erdészetiéhez, fahasználati műszaki vezetői beosztásba. Az erdészet később Herendre költözött. Az erdőgazdaság 1967-ben került a Honvédelmi Minisztérium felügyelete alá. Ekkor egy erőteljes fiatalítás történt a cég központjában. Ennek során tervesoportvezetőre is szükség volt. Újszerű beosztását nagy szorgalommal látta el. Később közgazdasági osztályvezető munkakört töltött be 1975-ig. Legfontosabb feladatai közé tartozott az erdészeti pénzügyi-gazdasági tervek elkészítése és évközi-évvégi kiértékelése. Erre épült a kor irodatechnikai adottságaira épülő információs rendszer. 1975. január 1-én kinevezték az erdőgazdaság főkönyvelőjévé, majd gazdasági igazgatóvá. Ehhez elvégezte a mérlegképes könyvelői tanfolyamot 1979-ben. Új beosztásában – alkalmazkodva az időközben végrehajtott fűrészipari fejlesztésekhez – a fafeldolgozás gazdaságosságának módszertanát dolgozta ki. Ebben a témában többször tartott előadást a soproni egyetem mérnök továbbképző tanfolyamán. A Veszprémi Erdőgazdaságnál eltöltött 39 évi szolgálat után 2001-ben vonult nyugdíjba.

Aktív pályafutása elejétől egyik meghatározó hobbija a természetfotózás volt. Nagy gyakorlatának köszönhetően felkérésre tíz erdőgazdaság cégismertetőjének képanyagát készítette el.

Az Országos Erdészeti Egyesület Közgazdasági Szakosztályának tagja volt. Részt vett az Ellenőrző Bizottság munkájában. Az Akadémia Erdészeti Bizottsága által létrehozott Természetszerű Erdőgazdálkodás munkabizottságában tevékenykedett.

Munkáját több vállalati, miniszteri kitüntetéssel ismerték el. Szakmai és egyesületi tevékenységéért Bedő Albert Emlékérmet kapott.

Turcsányi Lajos (Ipolyhidvég, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Nárcisz u. 16. II/18.

Oklevél száma: 73-1962

kelte: 1962. június 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Az oklevél megszerzése után a Magas-Bakonyi Erdőgazdasághoz (Pápa) került gépesítési előadói munkakörben. 1964. január 1-től az MN Veszprémi Erdőgazdaságnál dolgozott gépesítési előadóként. 1970-től a Zirci Erdészeti vezetőjévé nevezték ki, majd a Dudari és a Veszprémi Erdészeti vezetését is rábízták. 1988. január 1-től a Központban a Közgazdasági Osztály vezetőjévé nevezték ki, majd 1993. június 1-től megbízott igazgató volt 1995. május 11-ig, nyugdíjazásáig.

Kétszer volt az Erdészeti Kiváló Dolgozója.

Varga Béla (Sótony, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Cecey Éva u. 10.

Oklevél száma: 20-1962

kelte: 1962. június 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki diplomáját 1962-ben szerezte meg. Első munkahelyként az Országos Erdészeti Főigazgatóság 11. számú Erdőrendezőségén (Eger) helyezkedett el üzemtervezői munkakörben. 1972-ben a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Egri Állami Erdőrendezőség erdőfelügyelői állományába került, ahol különböző beosztásokban nyugdíjazásáig dolgozott. 1987-ben osztályvezetőnek nevezték ki. A munkakört a Szilvássváradi, Arlói és Ózdi Erdészeti erdőfelügyeletével együtt látta el. 1990-ben megbízott igazgató-helyettes, majd megbízott igazgató lett. 1991. februártól a Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti és Faipari Főosztály által kiírt pályázat elnyerése után igazgató-helyettesként tevékenykedett. Ebben a beosztásban nyugdíjazásáig feladata volt a térség valamennyi szektora teljes erdőgazdálkodásának állami erdőfelügyeletére irányuló erdőfelügyelői munka szervezése és ellenőrzése, valamint az erdőtelepítések állami célcsoportos beruházásainak kezelése, azok felhasználásának ellenőrzése, és a közjóléti munkák tervezése, megvalósulásának átvétele.

Munkája mellett számos továbbképző tanfolyamot végzett:

- 1980. Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Mérnök- és Vezetőképző Intézete ((Budapest), erdőfelügyelők tanfolyama;

- 1982. Erdészeti és Faipari Egyetem (Sopron), erdőfelügyelet fejlesztésének lehetőségei;
- 1986., 1987. és 1988. Erdészeti és Faipari Egyetem (Sopron), erdőfelügyelők továbbképzése.

Egész életét átható erdő- és természetszeretetét, az Alma Materhez való kötődését – ha nem is erdőmérnökként, de – mindhárom gyermeke folytatta. dr. Varga Viktória az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karán 1990-ben végzett, majd az Egyetemen maradva más munkakörök után az Erdőmérnöki Kar Dékáni Hivatalának vezetője volt. Varga Violetta a Soproni Egyetem Faipari Mérnöki Kar Papíripari Mérnöki Szakán 1997-ben végzett. Varga Balázs a Nyugat-Magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Kar Vezetés-Szervezési Intézetén szerzett másoddiplomát 2006-ban.

Szakmai munkásságát számos kisebb munkahelyi jutalommal és dicsérettel honorálták. Kiemelkedően eredményes jó munkája elismerésül 1968-ban az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetést, 1979-ben Eredményes Fásításért plakettet és oklevelet adományozott a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium.

Vendel Ferenc (Felsőtárkány, 1937.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Huszti Gy. tér 1-2. II. em. 29.

Oklevél száma: 77-1962

kelte: 1962. június 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1962. június 9 – 1966. erdőtervező (üzemtervező) mérnök az OEF VII. sz. Erdőrendezősége (Vác) állományában

1967. erdőrendezési felügyelő az Állami Erdőrendezés létszámán belül. 1968., 1969. években a Budapesti, 1970-1978. között az Egri Állami Erdőrendezőség Váci Erdőfelügyelőségén, 1979 - 1997. augusztus 31-ig (nyugdíjba vonulásáig) az Egri Erdőfelügyelőség Ipolyvidéki Osztályán erdőfelügyelő. Az 1988-1997. közötti időszakban – az erdőfelügyeleti munkák végzése mellett – osztályvezető.

1968-1997. között 10.000 ha állami, 3.500 ha termelőszövetkezeti erdőterületen, illetve 1984-1987 években további 2.600 ha termelőszövetkezeti erdőterületen teljesített szolgálatot.

Wilfing László (Sopronbánfalva, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Kossuth L. u. 16.

Oklevél száma: 37-1962

kelte: 1962. június 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

A végzés után két évig a Pilisi Állami Erdőgazdaságnál, majd nyugdíjazásáig az Erdészeti és Faipari Egyetemen dolgozott.

